

Queer ~~Journal~~ **censuur** et

Autonoom tijdschrift voor iedereen die de categorieën van
geslacht en seksualiteit durft opentrekken (onder andere)

Nr. 4 (april 2006)

Prijs: 1,20 €

verschijnt op onregelmatige tijdstippen

godsdienst
en andere waanzin

Censuur??

kimmik

Inderdaad. Erger nog: zelfcensuur! Waarom? We moeten op onze hoede blijven! Voor religieuze fundamentalisten? Gelovigen tout court? Ach, daarover gaat het in dit nummer al genoeg. En intussen ziet niemand het gevaar van commerciële holebi-fuiven die zich ook al *queer* beginnen noemen. Erger nog: van hippe gays die zich het nieuwste label aanmeten en zodoende geen kritiek op hun mannelijk privilege meer dulden. Mannelijkheid bestaat toch niet meer? Nog een wijd verspreid verschijnsel: queer politiek afdoen als louter luchtige verkleedpartijtjes. Een momentopname zien en denken: "Dat is het dus? Tja..."

Nog dichterbij huis: witte, valide, met studiebeurzen gezegende telgen uit een nest van Vlaamse zelfstandigen die het even over onderdrukking willen hebben. Alle soorten onderdrukking tegelijk zelfs. In een anarchistisch en all-inclusive boekje. In theorie.

Nee, lieve mensen, we zijn er nog niet. Dat punt wou ik gewoon even maken – en niet ontkennen. In een vorige editie is *queer* al eens gedefinieerd als
een ideaal dat nog niemand volledig bereikt heeft
een ideaal dat we telkens opnieuw kunnen realiseren

Paradoxen draagt het woord in zich. Maar in een vlag van optimisme dreigt men het eerste deel al eens te vergeten.

Zelfcensuur dus, op het zich toe-eigenen van een label (of logo?) als ware het paradijs reeds in deze bladzijden vervat. Het is slechts een work-in-progress. Zodoende: op tijd en stond wat zelfkritiek. Hetzelfde voor religie. Waarom gaat het altijd over de islam? Het christendom is nog altijd omnipresent in deze kontreien en diep geworteld in de meesten van ons. En je kan maar iets zinnigs zeggen over wat je zelf kent.

Hoelang duurt het nog voor het Queer-dom religieuze proporties aanneemt, hoor ik de snuggerste lezer-essen intussen denken. Weest gerust, bij mijn weten is er nog geen oppergod-in en geen autoritaire Openbaring, vastgelegd in heilige teksten. Geen nieuwe bijbel ligt voor u en zelfs geen onomstotelijke theorie met het antwoord op alle vragen die u zich nog niet eens gesteld had. Enkel een kollage van wat bijeengeraapte woorden en ander fraais. Doe ermee wat je wil. Maar doe er wel iets mee, zou ik zeggen. En stuur iets op voor volgende keer. De onsmakelijke arrogantie en het skrupuleloze machtsmisbruik van de redactie breken, het valt altijd te proberen!

p.s.: Voor een definitie van *queer* verwijs ik u graag door naar oudere QueerGazetten en naar wikipedia.org. Daar kan je ook zelf de omschrijving veranderen.

p.p.s.: Eerlijkheid dwingt ons te bekennen: de zelfcensuur werd mede geïnspireerd door dit onheilspellende bericht van onze ondergrondse verslaggever in Vaticaanstad (zijn haar asielprocedure is er nog in behandeling):

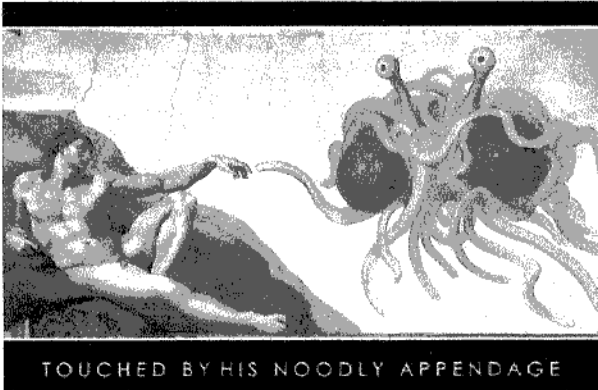
Het is een publiek geheim dat de queer beweging enorm veel heimelijke Steun krijgt vanuit het Vaticaan. Officieel neemt de paus weliswaar afstand van de beweging, maar in pauselijke kringen wordt de QueerGazet wel verslonden. Per slot van rekening gaat het hier om mannen in rokken.

p.p.p.s.: de redactie exkuseert zich bij voorbaat voor eventueel gekwetste gevoelens, maar stelt zich niet verantwoordelijk voor gebeurlijke misverstanden of konfliktierende humorgevoelens.

Pastafarians

Satire op 'intelligent design' in VS

Nee, God is niet het enige scheppende wezen in het universum. Een groep boze Amerikanen met zin voor humor is de opmars van het anti-Darwinisme spuugzat en eist dat naast de evolutietheorie en die over het intelligent design (de sterk heropkomende religieuze stelling dat een opperwezen de mens geschapen heeft) ook de "Pastafarische" hypothese op een plaatsje mag bogen in de schoolboeken.

Hoe het "vliegende spaghettimonster" de mens schiep. (Niklas Jansson)

De zelfverklaarde Pastafarians zijn volgens woordvoerder Bobby Henderson met zijn tien miljoen en geloven dat niet God, maar een "spaghettivormig monster" het universum

heeft geschapen. Voor de aanhangers van deze interessante theorie lijkt de schepper op een kluiten gekookte spaghetti, draagt hij twee gehaktballen met zich mee en heeft hij slakachtige ogen op steeltjes. Steeds volgens Henderson, die in NRC Handelsblad ter sprake komt, zet het spaghettiwezen de mensheid op het foute been door haar te doen geloven dat de aarde ouder is dan ze werkelijk is. Het scheppende monster misbruikt daartoe allerhande wetenschappelijke instrumenten - een beetje zoals de Pastafarians ook de adepten van het intelligent design verwijten. In ieder geval eisen de Pastafarians, in een brief aan de Kansas School Board, dat ook hún theorie onderwezen wordt. Kansas is een van de staten waar de evolutietheorie de grootste concurrentie krijgt van religieuzen.

In de Amerikaanse internetkrant The Onion viel dan weer te lezen hoe andere theoretici, die van het zogenoemde Evangelical Center for Faith Based Reasoning, de zwaartekracht van Newton niet vinden deugen. Volgens hen zijn er voorbeelden te over waaruit blijkt dat de wet van Newton vol gaten zit. Hoe zou verklaard moeten worden dat Jezus ten hemel opsteeg als er iets als de zwaartekracht was? Hoe viel Satan toen hij uit het paradijs verjaagd werd? En hoe kunnen engelen vliegen. Nee, Newton moet de prullenmand in. Het is overduidelijk dat hier de theorie van het "intelligent vallen" aan de orde is - volgens de theorie drukt een intelligent wezen ons met zijn allen naar beneden als hem dat belieft.

Pastafarians

Net als de willen ook die van het Center for Faith Based Reasoning dat leerlingen de keuze krijgen de optie aan te nemen die het best bij hun levensbeschouwing past. Niet alleen de wetten van de zwaartekracht dus, maar ook die van het Center. "Scholieren moeten kennis kunnen nemen van beide kanten van de zaak", heet het. "We willen het beste onderwijs voor de kinderen in Kansas."

Gij zult het heilige lid van uw echtgenoot trouw blijven
Of: Gij zult het heilige lid niet in zijn zwakheid treffen

"Wanneer twee mannen met elkaar vechten en de vrouw van de een komt haar man te hulp en grijpt de aanvallers met de hand bij zijn schaamdelen, dat meet ge onverbiddelijk de hand afkappen." (Deut 25: 11-12)

**SUBMISS!! REPENT YOUR WAYS AND FOLLOW GOD!!!
THE FOOL HAS SAID IN HIS HEART THERE IS NO GOD,
AND SO SHALL HE BURN IN HELL!!!!
BURN IN HELL!!!!!! BURN!!!!!!**

Dan-E-Boy

All throughout my childhood, I was told the only way to eternal life was through God, the only way my life would be meaningful was to give my heart, body and soul to Jesus. Only He would give me peace. And so I tried. I can still vividly recall the tears that flowed down my face as I prayed for hours upon end at Church Camp, wanting the holy spirit to come into me and let me speak in tongues. The camp counselors kept saying how holy I was, and how blessed by God. Finally, after many hours of nothing, I faked it. I started speaking in gibberish, random phrases, so that they wouldn't know I was unworthy. We saw a movie at that same summer camp. It was about the second coming of Christ, and the Holocaust thereafter. I had nightmares for years because of that film, images of guillotines and death by flame.

I tried and tried and I always failed. I wanted to be "holy" and "good," and I failed in every way. My Father was a fundamentalist preacher, my mother a "good" preacher's wife. As a child I was taught that I could not be complete without God, and not just any god, but the one true "GOD." I later became Catholic, and almost a priest, and heard the same sermons. My whole life I have been looking for something, someone, to make me complete, because I was taught it was missing at birth.

The hypocrisy of the church is what drove me away. I was told to be good, to strive to be like Jesus, while the models I was given were Preacher's wives who beat their children and deacons who fucked them. And that's the message I got. Being a christian means doing what you feel is the holy mission of the hour. I learned that every person has two gods, the one they pretend to believe in and the one they actually follow. The OCA preaches love, while following the path of hate. Conformist/Assimilationist fags and dykes preach unity, while laughing at those who don't follow their lead. They're all looking for something to make them complete, to make them right.

What I've found through all this is that a deity, Religious or personal, is not something that's floating in the air somewhere, waiting for us to find and take it. A deity can only be found inside each person. We each have our own goals and purposes, and our own faiths. If we follow others we give them power, and anytime a power structure is formed, it's the real people who get screwed, the blind sheep that are led off the cliff.

I, for one, choose not to follow. I've learned to have faith in myself and to closely examine everything I'm told. And to speak out against those things I see as wrong. This may or may not exclude belief in a god, but it will be my beliefs, not one forced into my head by others. The only submission I want to engage in is during good, fun, safe sex - not rape.

God is pooier, kunstenaars Zijn hoeren

Robin

Ik ben opgevoed met een harde afwijzing van religie, in casu het katholicisme. Mijn ouders verachtten de Kerk. Geloof in het algemeen werd als een zwakheid gezien. Ze besloten dat ze daarom hun kinderen geen enkele stimulans op religieus vlak zouden geven, behalve die negatieve.

Dat heb ik als een gemis ervaren toen duidelijk werd dat religie een deel van de mij omringende wereld was. Als tegenreactie wilde ik op een bepaald moment natuurlijk godsdienst volgen op school, toen ik al eindeloos veel zedenleerlessen achter de rug had. Er kon geen sprake van zijn. "Wij zijn zo niet. Wij geloven niet," was mijn moeders reactie. Die "wij" raakte me diep. In "wij" zat ook mij. Hoe kon ze over mij spreken? Misschien geloofde ik wél, met heel mijn hart en ziel, misschien werd ik vanbinnen verteerd door een religieus vuur, wie weet wilde ik wel voor God door het stof kruipen, zijn bruid en dienaars worden!

Niet dat ik ooit geloofd heb. Geen godsdienst heeft een punt diep in mij ofzoiets aangeraakt. In die zin zijn mijn ouders (voorlopig) geslaagd in hun opzet. Ik heb me wel verzet tegen het totale blokkeren van religie.

Religies interesseren me als object van observatie en als context van kleurrijke verhalen. God bestaat voor mij als eeuwenoude leverancier van inspiratie, waardoor mensen prachtige teksten, muziek, plastische kunst maken. De ceremonieën en feesten interesseren me minder, omdat er dan vaak al te strak aan één interpretatie wordt vastgehouden.

Wat mij interesseert, zijn de artistieke gevolgen van een aanraking door God of het Mysterie of wat dan ook. Wanneer het heilige vuur in mensen brandt, kan daar het meest aangrijpende uit voortkomen. Hoe feller de passie, hoe interessanter het wordt. Klassieke vroomheid is vaak ver te zoeken, obsceniteit een teken van overgave. Gerard Reve is een bejubelde, gecompromitteerde en vandaag zachtjes stervende schrijver. Hij is ook héél religieus. Het fascineert me hoe hij zijn relatie met God uittekt. In het bijzonder wekte die omgang met God mijn interesse op toen ik voor het eerst iets hoorde over zijn 'Ezelsproces'. Als een schrijver door het Recht wordt belaagd, dan is zhij meestal goed bezig. De betrokken passages lezende, werd ik weer ontroerd door de authenticiteit en de durf van Reve, het je-m'en-fous, zijn geloof in zijn artistieke productie dat waarschijnlijk toch bijna even stevig is als zijn geloof in God. En hij heeft gelijk. God bestaat om ons te inspireren. Ook al voel ik me ver verwijderd van al wie zich gelovig noemt, gelovigen zullen deze uitspraak van mij alleen maar kunnen beamen.

God is een ezel die door Reve bezeten wordt. Maria is mijn meest raadselachtige lustobject. Het kan niet anders of Jezus is de held van menig SM-flikker. Er zullen ook wel religieuze pedofielen zijn die elk jaar met Kerstmis emotioneel en in hun onderbuik getroffen worden door het kindeken der kindekens. De islamitische fantasie van de vele gewillige maagden in het hiernamaals is maar een flauw voorsmaakje van wat deze godsdienst voor sensuele beelden kan voortbrengen. Bach, Michelangelo, Jeroen Bosch en vele anderen... aangeraakt door God voor mijn plezier!

Conclusie: Kunstzinnige queers, ga op zoek naar anderen die door het Heilige zijn beroerd. Hij heeft het niet zelf gedaan, maar via via laat Hij ons zijn perverse, passionele, geniale en geile kantjes zien.

Als God zich opnieuw in Levenste Stof gevangen geeft, zal Hij als Ezel terugkeren, hoogstens in staat een paar lettergrepen te formuleren, miskend en verguisd en geranseld, maar ik zal Hem begrijpen en meteen met Hem naar bed gaan, maar ik doe zwachtels om zijn hoefjes, dat ik niet te veel schrammen krijg als Hij spartelt bij het klaarkomen.

Dit schreef Gerard Reve in het eerste nummer van *Dialog*, tijdschrift voor homofilie en maatschappij, 1965. Een pater en een predikant reageerden geschokt, maar Reve wist van de prins geen kwaad:

De kans dat Hij Ezel zal worden, en dan ook nog met mij naar bed zal willen, is natuurlijk erg klein, maar bij God is alles mogelijk, en het komt mij godslasterlijk voor in dit opzicht enige incarnatievorm en enig gedrag van God bij voorbaat uit te durven sluiten.

Dan schrijft Reve in *Nader tot U* wat er gebeurt als God zelf bij hem langs zou komen:

in de gedaante van een éénjarige muisgrijze Ezel en voor de deur staan en aanbellen en zeggen: "Gerard, dat boek van je - weet je dat Ik bij sommige stukken gehuild heb?" "Mijn Heer en mijn God! Geloofd weze Uw Naam tot in alle Eeuwigheid! Ik houd zo verschrikkelijk veel van U", zou ik proberen te zeggen, maar halverwege zou ik al in janken uitbarsten, en Hem beginnen te kussen en naar binnen trekken, en na een geweldige klauterpartij om de trap naar het slaapkamertje op te komen, zou ik Hem drie keer achterelkaar langdurig in Zijn Geheime Opening bezitten, en daarna een presentemplaar geven, niet gebrocheerd, maar gebonden - niet dat gierige en benauwde - met de opdracht: "Voor de Oneindige. Zonder Woorden."

De hierop volgende rechtszaak wegens godslastering, het 'Ezelsproces' genoemd, strafbaar was. Reve ging in hoger beroep en het arrest van de Hoge Raad bracht in april 1968 volledige vrijspraak.

Een korte uiteenzetting over seks en religie

St. Rafaël

Bij de behandeling van het heikele onderwerp dat de band tussen seks en religie uitmaakt, wordt de aandacht meestal gevestigd op de problematische relatie, het feit dat de gevestigde religieuze waarden in onze samenleving over het algemeen genomen vijandig staan tegen een open beleving van de seksualiteit. Over dit onderwerp bestaat reeds het meesterlijke boek *De kerk en haar kruis* van de hand van Karlheinz Deschner, een werk dat ik iedereen, geïnteresseerd in dit onderwerp, ten zeerste kan aanraden. In dit artikel zou ik echter verder willen kijken dan deze traditionele tweespalt en het hebben over de eenheid tussen seks en religie.

In de prent 'De verzoeking van de heilige Antonius' toont Félicien Rops de heilige die ontsteld naar een kruis kijkt waarop de Christus wegvalt en zijn plaats ingenomen wordt door een wulpsse vrouw, terwijl de duivel van achter het kruis lachend toekijkt. Sigmund Freud schreef over deze prent dat het een ideale illustratie is van zijn theorie van verdringing. Die gaat ervan uit dat hetgeen dat verdrongen wordt (de seks) zich wreekt en terugkeert in precies datgene waarmee men het trachtte te verdringen (de religie). De religieuze beleving wordt dus seksueel van aard. Vooral in het fenomeen van de mystieke extase zien we dit feit opduiken. Sint Bernardus kreeg visioenen waarbij hij de moedermelk van de maagd Maria in de mond kreeg gespoten en sprak over de zgn. bruidsmystiek waarbij de mysticus het huwelijk aanging met de gekruisigde Christus (mogelijk in hun heteroseksuele geestesgesteldheid omdat men de ziel aanzag als vrouwelijk van aard) die hen in een innige omhelzing nam. Over het beroemde standbeeld in de Sint-Pieterskerk te Rome, dat de heilige Theresa van Avila in Extase voorstelt van de hand van de Barokke kunstenaar Bernini, is al vaak geschreven dat de blik op haar gelaat meer aardse dan hemelse geneugtes lijkt te suggereren. Typerend voor dit soort mysticisme is de relatie die de zeventiende-eeuwse Marie Alacoque, verbreedster van de devotie tot het Heilige Hart, had tot haar ingebeelde idool Jezus Christus, waarbij Jezus haar regelmatig bezoekt en bemint "zoals de onstuimigste minnaars dat doen".

De band tussen seksualiteit en religie is echter niet steeds van een dergelijk gesublimeerd karakter. Sinds de vroegste tijden werd er religieuze seks bedreven vanuit de functie van sympathische magie (magie waarbij effect wordt nagestreefd door overeenkomst of 'sympathie' tussen een handeling en een beoogd doel, zoals vruchtbaarheid bij gewassen) Ook bestond er in verschillende, ook westerse, culturen het instituut van de heilige prostitutie, waarbij priesters of priesteressen een godheid dienden door het lichaam aan een gelovige aan te bieden tegen betaling aan de tempel. Verder werd er op religieuze wijze aan seks gedaan in religies als het Taoïsme en de Tantra (vnl. de strekking van het zgn. linkerpad) en onder invloed van deze esoterische voorbeelden ontstond in de occulte praktijken van het westen seksuele magie, bedreven door o.m. de beroemde Aleister Crowley en beschreven bij het fenomeen van de moderne hekserij door de invloedrijke

Gerald Gardner. Bij al deze voorbeelden primeert echter het religieuze aspect, en verschilt als zodanig van de stelling die ik hier graag naar voren zou brengen, nl. de eigenheid van seks als religieus op zich.

Er wordt vaak beweerd dat de mens in zijn diepste aard nood heeft aan een religieuze dimensie en als atheïst is het aan mij om tegelijk religiositeit te funderen en het klassieke godsidee naar de prullenmand te verwijzen. Hierin sta ik niet alleen, zo heeft de filosoof Leo Apostel reeds gepubliceerd over atheïstische spiritualiteit en heeft Anton LaVey met zijn in 1966 opgerichte Church of Satan een op atheïstische leest geschoeide kerk (of anti-kerk, zo u wil) in het leven geroepen. Om op laatstgenoemde verder in te gaan, in de Satanic Bible van LaVey staat te lezen "Satanism *does* advocate sexual freedom, but only in the true sense of the word. Free love, in the Satanic concept, means *exactly* that – freedom (...)". Door een dergelijk standpunt kreeg de Church of Satan in de late jaren '60 en vroege jaren '70 vooral persaandacht van magazines uit het porno-milieu, wat LaVey ertoe bracht te schrijven dat "opportunists who have no deeper interest in Satanism than merely the sexual aspects are emphatically discouraged."

De humanistische psycholoog Abraham H. Maslow heeft onderzoek gedaan naar religie als zgn. topervaring, waarbij hij het fenomeen losmaakte van religie als maatschappelijke instelling (de kerk) en het veeleer omschreef als een geestesgesteldheid. Hieruit kunnen we zelf concluderen dat een geïnstitutionaliseerd geloof de religieuze topervaring tegenwerkt. Daarentegen schreef hij wel dat: "indien wij de topervaring per se een religieuze ervaring willen blijven noemen, moeten wij zeggen dat religieuze ervaringen tot stand kunnen komen door seksuele liefde (...)". Seks is dus potentieel religieus van aard. Verbazingwekkend hoeft dit niet te zijn indien we stilstaan bij het feit dat seksuele activiteit mentaal tot een verlies van het ik leidt, en dus een vorm van transcendentie teweegbrengt (zoals ook verdovende middelen dit kunnen doen, maar dan op een synthetische manier). Seks kan, indien als zodanig opgevoerd, onze hang naar het rituele bevredigen en de werking krijgen van een psychodrama, zodat er naast het lichamelijke ook een geestelijke bevrediging kan bewerkstelligd worden. Seksuele extase wordt daarmee eveneens mystieke extase, zowel een opgang naar het goddelijke in ons als een terugval op de dierlijke oorsprong van ons bestaan.

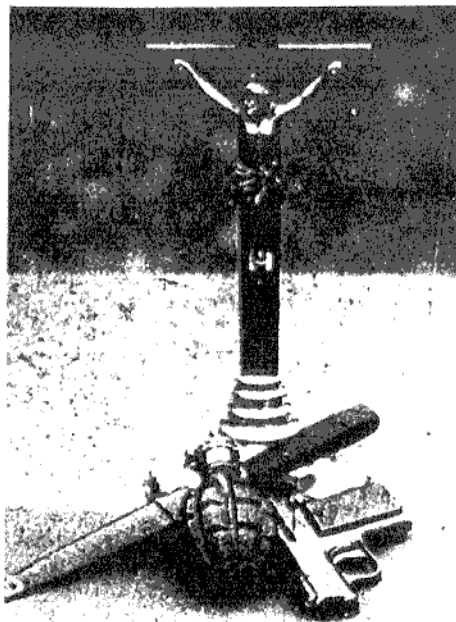
Enkele publicaties van interesse:

- Bishop, Clifford, *Seksualiteit & Spiritualiteit, extase, rituelen en taboes*, Librero, Kerkdriel, 2004.
- Goldberg, B.Z., *Het Heilig Vuur, de geschiedenis van de seksualiteit in de religie*, uitgeverij NVSH, 's Gravenhage, 1966.
- Schubart, Walter, *Erotiek en Religie*, W.N. Schors, s.l., 1981.

En specifiek over de band van het christendom met seksualiteit:

- Deschner, Karlheinz, *De Kerk en haar Kruis, geschiedenis van de seksualiteit in het Christendom*, De Arbeiderspers – Wetenschappelijke Uitgeverij, Amsterdam, 1978.
- Ranke-Heinemann, Uta, *Eunuchen voor het Hemelrijk, de rooms-katholieke kerk en seksualiteit*, Ambo, Baarn, 1990.

RELIGION HAS ALWAYS BEEN A GOOD EXCUSE

BECAUSE IT'S THE ONLY THING IT'S GOOD FOR

Geen woorden maar daden

Een dochter die schande brengt is een verdriet voor haar vader. Een brutale vrouw brengt schande over haar vader en over haar man en zij wordt door beiden veracht. Als feestmuziek bij rouw, is een verhaal op het verkeerde moment, maar geselslagen en tucht getuigen te allen tijde van wijsheid. (Sir: 4-6)

Korte westerse geschiedenis van seks op je eentje

Of: dat je van masturberen doof zou worden, is dat een tsjevenverzinsel?

Gek genoeg werd masturbatie de hele Middeleeuwen lang niet bijzonder geproblematiseerd. Behalve het doelgericht maken van kinderen, was al het lijfelijke was wel taboe. Maar daar hoorde erg veel bij en dit werd allemaal liever niet expliciet gemaakt.

Pas in de 18de eeuw werd het menens: een pamflet associeerde de zonde van *onanie* plots met een hele riks fysieke en psychische problemen. Dit was meteen een goede marketingstunt in het voordeel van de kwakzalvers. Maar het kwam de verburgerlijking en het groeiende kapitalisme ook breder gezien van pas. Zelfbevreddiging ontglipte immers nog aan de sociale normering. Iets dat je helemaal zelf en op je eentje doet en je een enorm genot geeft, draagt tot het kapitalistische proces niets bij en is dus maatschappelijk onproductief. Een masturbator is geen consument. Nu de "zelfbevekker" ook medisch gezien een probleem bleek, bewees dit alleen maar hoe onnatuurlijk en immoreel hzij was. Een beetje zoals vroege hormonenstudies de suffragettes verketterden en rassistische schedelstudies de slavernij legitimeerden.

Intussen is masturbatie weer in, maar je kunt het niet meer alleen. Je hebt porno nodig, peepshows, dildo's en vibrators. En dat is allemaal te koop, hiep hiep hoera!

Moraal van het verhaal: Vele onderdrukkende gewoontes en denkbeelden kun je met godsdienst alleen niet verklaren. Ook hoofddoeken en genitale verninking zijn geen religieuze uitvindingen; ze worden wel handig door godsdiensten gebruikt. Religies worden op hun beurt gebruikt als ultiem middel tot het ultieme doel: Macht.

Gouden Raad van Tante Kaat: Geniet maar lekker (en méér!) van je eigen hyper-individuele lichaam. Bemijn jezelf, da's al een begin van wereldverbetering. En het kost niets, zolang je je van dat schuldgevoel bevrijdt en je porno en seksspeeltjes zelf maakt!

kimmik, thomas laqueur en tom claes

The Fountainhead (Ayn Rand)

Een klassieker uit 1943. Als Russin in de VS aanbad ze het kapitalisme nogal erg, maar haar analyse van kollektivistisme is ontzettend sterk en klopt voor veel ideologieën die in de praktijk gebracht zijn...

De voornaamste personages uit de roman belichamen elk een ideaal. Voor de grote held, de geniale architect Roark, tellen enkel de kunst en zijn talent. Hij geeft "egocentrisme" een nieuwe inhoud. Middelmatic architect Keating wil de hoogste eer. Hier is Toohy aan het woord. Hij streeft naar totale macht en legt uit hoe je dat bereikt.

Er is nóg een andere manier: dood wat je wilt vernietigen door erom te lachen. De lach is een instrument van de menselijke vreugde. Leer hem te gebruiken als een vernietigingswapen. Verdraai hem tot een honende grijns. Het is heel eenvoudig. Zeg tegen ze dat ze om alles moeten lachen. Zeg tegen ze dat gevoel voor humor een onbegrensde deugd is. Zodra er in de ziel van iemand niets heiligs meer is overgebleven, is zijn ziel hem niet heilig meer. Dood de eerbied en je hebt de held in de mens gedood. Eerbied valt niet te combineren met gegiechel. En als je zover bent, zal de mens gehoorzamen en zijn gehoorzaamheid zal geen grenzen kennen. Alles kan, alles mag, want niets komt er eigenlijk nog op aan.

Hier heb je nog een manier. Deze is heel belangrijk. Sta de mensen niet toe gelukkig te zijn. Geluk is onafhankelijk en zichzelf genoeg. Gelukkige mensen hebben geen tijd voor je en ze hebben je ook niet

nodig. Gelukkige mensen zijn vrije mensen. Ontneem hun wat ze belangrijk vinden, en ontnem hun wat ze lief is. Dood hun levensvreugde. Zorg ervoor dat ze nooit hun verlangens kunnen bevredigen. Geef ze het gevoel dat elk persoonlijk verlangen op zichzelf al slecht is. Breng ze in een toestand waarin het uitspreken van de woorden "ik wil" niet langer een natuurlijk recht is, maar een beschaamde erkenning. Het altruïsme is hierbij een machtig hulpmiddel. Mensen die zich ongelukkig voelen, zullen naar je toe komen. Ze hebben je nodig. Ze komen om troost, om steun, om hulp. De natuur verdraagt geen vacuüm. Leeg de menselijke ziel, en je kunt de vrijgekomen ruimte vullen met wat je maar wilt. Ik begrijp niet waarom je zo verschrikt kijkt, Peter. Dit is de oudste methode van allemaal. Kijk maar eens terug in de geschiedenis. Kijk maar naar elk ethisch stelsel dat ooit van enig belang is geweest, te beginnen in het Oosten. Hebben ze niet allemaal het offer van de persoonlijke vreugde gepredikt? Hadden ze, hoe ingewikkeld ze het ook formuleerden om het te camoufleren, niet allemaal hetzelfde leidmotief: opoffering, verzaking, zelfverloochening? Kun je niet overal hetzelfde refrein onderscheiden: opgeven, opgeven, opgeven, opgeven? Kijk naar het zedelijke klimaat van deze tijd. Alles waar een mens maar plezier in kan hebben, van sigaretten roken tot seksueel verkeer, van eerezucht tot het winstmotief, wordt voorgesteld als slecht en zondig. Je hoeft alleen maar te bewijzen dat een bepaald iets mensen gelukkig maakt, en je hebt het al verdoemd.

Zover zijn we al gekomen. We hebben het geluk gekoppeld aan zonde en schuld. En daarmee hebben we de mensheid bij de strot. Werp je eerstgeborene in een offervuur, ga op een spijkerbed liggen, trek de woestijn in om het vlees te kastijden, dans niet, ga op zondag niet naar de film, probeer niet rijk te worden, rook niet, drink niet – het is allemaal precies hetzelfde. Er zijn stommelingen die denken dat taboes van dit soort maar onzin zijn. Overblijfselen van vroeger tijden. Maar aan alle onzin ligt een zekere zin ten grondslag. Je hoeft geen enkele moeite te doen om een bepaalde dwaasheid onder de loep te nemen; je hoeft je alleen maar af te vragen wat die tot stand brengt. Elk ethisch stelsel dat opoffering predikte, is uitgegroeid tot een wereldomvattende macht die miljoenen mensen onder zijn juk bracht. Je moet het natuurlijk wel een beetje opdoffen. Je moet de mensen vertellen dat ze een hoger geluk zullen verwerven als ze alles opgeven wat ze gelukkig maakt. Je hoeft niet al te duidelijk te zijn op dat punt. Gebruik gerust grote, vage woorden: universele harmonie, eeuwige geest, goddelijk doel, nirwana, paradijs, suprematie van het ras, dictatuur van het proletariaat.

Interne corruptie, Peter. De oudste methode van allemaal. De klucht

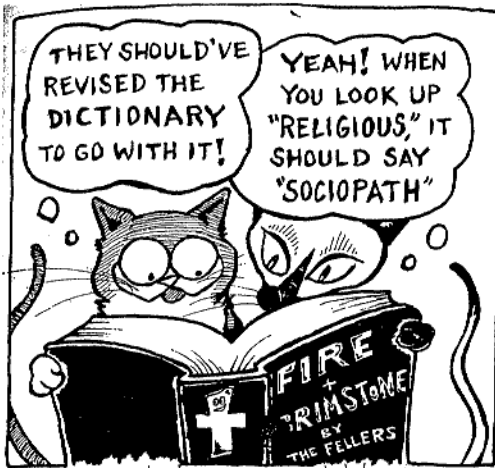

speelt al eeuwenlang en de mensen trappen er nog steeds in. En toch is de proef op de som zo eenvoudig: je hoeft alleen maar te luisteren naar iedere profeet die opstaat en de benen te nemen zodra hij over opofferingen begint. Alsof de duivel je op de hielen zat. Als er sprake is van offers, moet er ook iemand zijn die de offers in ontvangst neemt, dat is logisch. Waar gediend wordt, is er iemand die zich laat dienen. Degene die over opofferingen spreekt, spreekt over slaven en meesters. En hij is van plan de meester te zijn. Maar als je ooit iemand hoort vertellen dat je gelukkig moet zijn, dat het je natuurlijke recht is gelukkig te zijn, je eerste plicht tegenover jezelf, dan heb je te maken met een man die niet loert op je ziel. Die man heeft niet de bedoeling van je te profiteren en wijzer te worden. Maar als er zo iemand opstaat, schreeuwen jullie leeghoofden je longen uit je lijf en brandmerken hem als een egocentrisch monster. Dus het spelletje kan nog eeuwen en eeuwen op dezelfde manier doorgaan. Maar misschien is je iets opgeval- len. Ik zei daarnet: "Het is logisch." Begrijp je? De mensen hebben een wapen tegen je: de rede. Die zul je ze dus allereerst moeten afnemen. Je moet de rede ondergraven. Maar wees voorzichtig. Geen recht- streekse ontkenningen of verloocheningen. Je moet nooit iets recht- streeks loochenen, want dan laat je je in de kaart kijken. Zeg niet dat de rede slecht en zondig is, hoewel sommige figuren wel degelijk zo- ver zijn gegaan, en met verbazingwekkend succes. Zeg alleen maar dat de rede beperkt is. Dat er iets hogers is. Wat? Daar hoef je ook alweer niet zo erg diep op in te gaan. Het terrein is onuitputtelijk: instinct, gevoel, openbaring, goddelijke intuïtie, dialectisch materialisme. Als je op het een of andere belangrijke punt vastloopt en iemand zegt dat zijn gezonde verstand hem vertelt dat je theorie geen steek houdt, ben je altijd voor hem klaar. Je zegt gewoon dat er dingen zijn die het ge- zonde verstand ver te boven gaan. Dat hij niet moet proberen te den- ken, maar te voelen. Dat hij moet geloven. Als je de rede en het ge- zond verstand uitschakelt, kun je altijd alle kanten uit. Dan kun je op elk gewenst moment alle dingen zo draaien als je ze hebben wilt. Dan heb je hem. Kun jij heersen over een man die denkt? Mensen die den- ken, moeten we niet hebben.'

Het Nieuwe Testament over het quota-debat

Zoals in alle gemeenten der heiligen moeten de vrouwen in uw bijeenkomsten zwijgen. Het is hun niet toegestaan het woord te nemen; zij moeten ondergeschikt blijven, zoals trouwens de wet het voorschrijft. Willen zij iets uitgelegd hebben, dan moeten zij het thuis aan hun man vragen; het past nu eenmaal niet voor een vrouw in de gemeente het woord te voeren. (1 Kor 14: 33-35)

Dianne Dimasse

Wapens voor homo-moslims

Wie niet hetero is en toch deel wil uitmaken van een geloofsgemeenschap, komt al snel in de problemen. Geen van de drie geopenbaarde godsdiensten staat bijzonder positief tegenover homoseksualiteit. Een selectief overzicht en enkele tips voor moslims.

Waarschuwing: dit gaat enkel over mannelijke homoseksualiteit. Van lesbisch gedrag is er bij mijn weten in geen enkele geopenbaarde tekst sprake. Vrouwen hebben immers geen libido en kunnen geen seks hebben zonder man.

In Jeruzalem is de internationale Pride (augustus '06) min of meer geannuleerd. Eerst stond de overheid erachter (om te tonen hoe democratisch Israël wel niet is), toen heette het echter dat men "de veiligheid niet kon garanderen". Veel (praktiserende) joden zullen zich wel baseren op één of twee citaten uit het Oude Testament, en de straffe Gods misschien wel eigenhandig willen uitvoeren (zie hiernaast). Binnen het christendom verdien je echter medelijden. Homo's zijn wel mensen, maar gedoemd tot eeuwige onthouding, willen ze goede kristenen zijn. Er zijn er wel die hun geloof en hun seksuele gedrag kunnen verenigen en soms wordt dit zelfs aanvaard door "katholieke" parochies die zich van de paus niet teveel aantrekken. In Vlaanderen staat die pijp sowieso nogal ver van de kerkgemeenschap af. Maar hoe zit het met moslims? Algemeen geldt ook voor hen het hypokriete credo "wat niet weet, niet deert." Wie open wil zijn, riskeert vaak ernstigere gevolgen dan (ex-)christenen in onze kontreien: sociale uitsluiting uit een hele gemeenschap. Voor wie het interesseert, een paar wapens om religieuze moraalridders te verslaan op hun eigen domein.

Ten eerste heeft de profeet Mohammed nooit een rechtszaak inzake homoseksualiteit gevoerd. Volgens meerdere islamitische schriftgeleerden zijn de *hadith* (verhalen over de profeet) over dit thema dus niet op historische feiten gebaseerd. Feit is wel dat de vrouwen van de profeet *muhkanniths* ('verwijfde mannen') hadden, en hij nooit een slecht woord over hun aanwezigheid heeft laten noteren. Nochtans zou men hen beschouwd hebben als homoseksuelen – al kan men zich vragen stellen bij het anachronisme van die term én over de mate waarin ze überhaupt seksueel waren.

Ten tweede veroordeelt de Koran homoseksualiteit niet, enkel anale seks. Maar zoals in het Oude Testament grijpt men ook hier dikwijls naar het Sodomverhaal terug. Daarin worden enkele praktijken vermeld van de bewoners van Sodom, waarop God deze stad vernietigt. Dit was echter geen straf voor homoseks op zich, maar voor het hele gedrag van de Sodomieten: terreur, verkrachting, folter, en vooral goddeloosheid. Vertaald naar nu betekent dat laatste ook: drugs, drank, casual, sex enz.

Zonder bepaalde genderkombinaties te veroordelen, promoot de Islam dus vooral de lange-termijn liefde ofte het huwelijk. Gelovige homo-moslims kunnen hun broeders helpen door hierover te spreken én massaal te trouwen in landen waar dat mogelijk is – in de hoop dat de moslimgemeenschappen alhier tot begrip en acceptatie komen, en men het homohuwelijk ook in moslimlanden invoert. Wie zich echter te goed wil doen aan wilde feesten, creatieve en/of vrijblijvende seks, zal zich echter in bochten moeten blijven wringen. Hoewel, op zich blijven islam en interpretaties van bronnen open voor discussie...

Alzo sprak Sheikh Daayiee Abdullah Bismallah Ar-Rahman Ar-Raheem, Afrikaans-Amerikaans academicus in de Arabische Wetenschappen, Shari'ah en Koran-interpretatie, alsook Verg. Rechtswetenschap (! fors bewerkt door kimmik).

JESUS SAVES ?

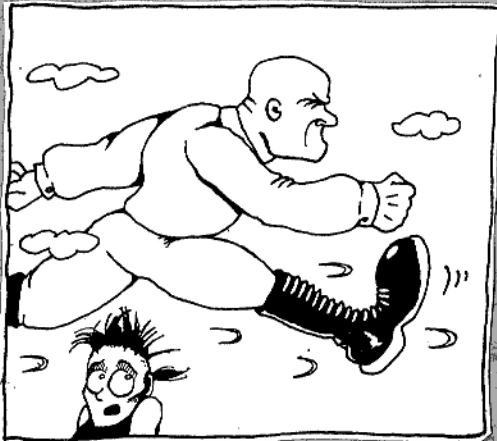

RELIGION=
ENSLAVEMENT

Het Nieuwe Testament over het hoofdbekendebat

Als een vrouw geen sluier heeft te dragen, kan ze net ze goed haar haar laten afknippen. Maar als het voor haar een schande is kaalgeknipt of geschoren te zijn, dan moet ze ook een sluier dragen. Een man heeft zijn hoofd niet te bedekken, want hij is Gods evenbeeld en een afstraling van zijn heerlijkheid, terwijl de vrouw weer de glorie is van haar man. (1 Ker 11: 6-7)

Voor Onze Kinderen! Kom op straat!

kimmik

Ik dacht, ik ga eens naar een betoging tegen homo-adoptie. Undercover. Niet eens met een spandoek "Homo's tegen de muur" of "Ban de BOM! Halt aan de éénoudergezinnen!" Neen, gewoon als... ja, als wat eigenlijk? Als heterovrouw? Dat gelooft niemand! Of wel? Denken mensen echt dat iemand per definitie hetero is, tenzij anders bewezen? Zelfs in een dergelijke context? Als journaliste van de "HeteroGazet"? Nee, dat lukt nooit, ik probeer het nog eerder als jongen. Hetero en op zoek naar een lief. Of: homo, maar nog vol van zelfverachting? Pfoew, een moeilijke opgave. Nog lastiger dan solliciteren. Waarom zou ik eigenlijk de moeite doen?

Op 18 juni was ik in Madrid, toen een luttele 170.000 mensen betoogden tegen het zogenaamde homohuwelijk. En dat na al die heisa in de kranten. De organisatie, het Foro Español de la Familia (FEF), beweerde dan ook dat het om anderhalf miljoen mensen ging. Zo enorm hebben de cijfers van betogers nog nooit uiteen gelegen.

Anyway. Op het einde van de manifestatie ging ik een kijkje nemen, ook al omdat net dan en net daar een andere betoging begon, tegen de laatste reeks ontruiming van kraakpanden. Ik droeg mijn hemdje met een piktogram van een nucleair gezin met huis en auto en een dik kruis erdoor. Het leek gewaagd, maar ik kreeg geen reaxies. De demonstranten gingen in gezinsformatie braafjes huiswaarts, langs mij heen, met een dorstige keel en een zonneslag. 's Anderendaags zag ik foto's in de krant van een jong heterokoppel, elk met hetzelfde T-shirt – zij met het meisjes- en hij het jongensmodel – en daarop de simpele formule:

$$\text{♂} + \text{♂} = \text{○}$$

$$\text{♀} + \text{♀} = \text{○}$$

$$\text{♂} + \text{♀} = \text{⊙}$$

Ik vraag me af of die cirkels naar enige lichaamsopeningen verwijzen, en naar welke. Soit. In september was Brussel aan de beurt. Noch de bisschoppen, noch de grootste en meest verkrampte partij van het land hadden zich hier officieel achter geschaard (enkel CDF, de Franstalige kristendemokraten). De gezinsbond nuanceerde schoorvoetend zijn standpunt, want uiteindelijk had maar één pipo (in dit geval de voorzitter) zijn persoonlijke onwelriekende mening gespuid. Idem dito de Franstalige Vrouwenraad. Geen mediahetez of gratis reclame zoals in Spanje dus. En de dag zelf slechts een droge mededeling op de radio op 10 september: 1500 mensen waren op straat gekomen omdat zij het zo belangrijk vonden dat Onze Kinderen in heterogezinnen zouden opgroeien, zoals zij tenslotte ook gelukkig geworden waren.

Ik begon nieuwsgierig te worden naar die mensen. Wat was hun probleem? Als zij van seksuele en/of genderverwarring¹gespaard¹waren gebleven, waarom kwamen ze dan zo woedend met hun frustraties op straat? En was het echt waar, dat gerucht dat de vrouwen met kinderwagens (en zonder hun man aan hun zijde?) vooraan zouden lopen? Ik wou die mensen wel eens van dichterbij bekijken.

Gelukkig had ik nog een kans. Een weekje later was er alweer zo'n manifestatie. Ze komen blijkbaar niet zo goed overeen, die kristen-fundamentalisten onder mekaar. Dit keer waren de organisatoren geen politieke partij, en daarom zou het Vlaams Behang nu wel durven meelopen. De organisatoren noemden zich het kollektief "Papa, mama en ik" (let wel, in die volgorde!) Zij hadden kontakten met het Spaanse Gezinsforum en het heette ook een internationale manifestatie te zijn. Dit kon van alles worden. 500 freaks of 5000, wie zal het zeggen? In Madrid waren er tenslotte ook veel Europeanen speciaal naar Madrid afgereisd en in Keulen was er ook al een volksverzameling van kristenen geweest (plots werd er weer massaal gelift in Duitsland!)

Dus ik besloot dat eens te gaan aanschouwen, om u, waarde lezer-es, een ooggetuigenverslag te kunnen geven. Maar ik moest zo diep nadenken over mijn outfit, mijn genderexpressie en mijn seksuele oriëntatie, dat de psychische en tactische voorbereiding meerdere pinten in beslag nam. Zodoende geraakte ik de bewuste dag niet op tijd uit mijn bed, alwaar ik op mijn dooie gemak kon luisteren naar de automatisch aangesprongen radio: "Momenteel betogen in Brussel 550 mensen tegen holebi-adoptie." Ocharme 550 freaks. De maandag erop stond er zelfs geen letter van in de kranten. Ik lag daar wel goed in mijn bed. Ik heb mij nog eens omgedraaid. En, toen ik eindelijk opstond, hoefde ik tenminste mijn hoofd niet te breken over wat ik die dag zou aandoen.

Een gezin te hebben waar steeds nieuwe levens-
boten barsten, ziedaar de hoogste vreugde.
Toch kan het om gewichtige redenen nodig zijn
het aantal geboorten te beperken. Wie echter
zijn gezondheid — zo naar ziel als naar lichaam —
niet wil ondermijnen, mag hiertoe geen tegen-
natuurlijke middelen gebruiken.

Indien er zoveel gezinnen zijn waar geen
vreugde meer bloeit en waar de liefde begraven
is, dan ligt de schuld vooral bij de anticonception-
nele praktijken. Deze waarheid moest men aan
alle hoeken van de straten aanplakken !

Wanneer ze niet rijk zijn aan geld.
Kinderen & het gelukst...
Kwestie van egoïsme !
Plaatst ouders die rijk zijn aan
zichzelf van egoïsme...
Geortferperking is vooral een
zinnig ding voor de
kinderen & het gelukst...
Wanneer ze niet rijk zijn aan geld.

Wie zal ooit het getal der ongeborenen tellen ?

Sommige gezinnen met 5-6-7-8-10 kinderen
slaan er zich beter door dan andere met één of twee.
De huisgezinnen worden niet zo zeer geruïneerd
door de kinderen, dan wel door de gebreken van
de ouders. Luiards, dronkaards, slordige en « on-
huiselijke » vrouwen : dat zijn de schuldigen.

'Wat voor iemand was zij, je vrouw?' vroeg Julia.

'Zij was - ken jij het Nieuwspraak-woord *goeddeukvol*? Dat betekent van nature rechtzinnig, niet in staat om er een verkeerde gedachte op na te houden.'

'Nee, ik kende het woord niet, maar ik ken het soort van mensen maar al te goed.'

Hij begon haar de geschiedenis te vertellen van zijn huwelijksleven, maar vreemd genoeg scheen zij de hoofdzaken er van al te kennen. Zij beschreef hem, bijna alsof zij het had gezien of gevoeld, de verstijving van Katherines lichaam, zodra hij haar aanraakte, de wijze waarop zij hemnog met al haar kracht van zich af scheen te duwen, zelfs wanneer haar armen stevig om hem heen geklemd waren. Met Julia viel het hem niet moeilijk om over zulke dingen te praten: Katherine was in elk geval allang geen pijnlijke herinnering meer voor hem en wekte alleen nog maar zijn tegenzin.

'Ik had het kunnen uithouden als er niet één ding was geweest,' zei hij. Hij vertelde haar over de kleine, frigide ceremonie die Katherine hem elke week op dezelfde avond had gedwongen te verrichten. 'Zij verfoeide het, maar niets kon haar er toe brengen er mee op te houden. Zij noemde het altijd - maar dat kun je nooit raden.'

'Onze plicht jegens de Partij,' zei Julia prompt.

- Maar wat zal mijn man zeggen?...
- Dat is zijn zaak!...
- En wanneer ik geen geld heb?
- God zal er in voorzien....
- En wanneer ik er in blijf?....
- Dan hebt gij althans uw plicht gedaan.

bij overwerk is de slijtage groot en de verwoesting kan zelfs definitief zijn. Men wordt tenslotte altijd gestraft langs waar men gezondigd heeft.

Nochtans zijn beide echtgenoten verplicht - tenzij wanneer er echt gevaar zou mede gemoeid zijn - de geslachtsdaad te verrichten wanneer de andere partij dit verlangt. Weigeren ware zondigen.

Sint Paulus ziet symbool van een andere wijze voltrokken van elke ziel individuele vereeniging met Christus in de eenheid van Christus.

'Hoe wist je dat?'

'Ik ben ook op school maand voor de boven-zaken meren het je jarenlang in vallen effect heeft. Maar zo huichelachtig.'

in de echtelijke vereeniging het
dere vereeniging, die op onzichtbare
ordt; niet zoozeer de vereenigin
ueel met God door de genade, maa
Christus van alle vrijgekochte ziel

Opvoeding tot kuisheid

Uit alles, wat we omtrent de ware natuur en de
wettige eischen van het werk der voortplanting ge-
zien hebben, is ons duidelijk gebleken, dat het sterke
schen en zich aan Gods plan, aan de wetten des levens
aan te passen.

geweest, liefje. Sexuele voorlic
estienjarigen. En in de Jeugdbew
a. Ik durf wedden, dat het in een
dat kun je natuurlijk nooit weten; d

Anders dan Winston, had zij de innerlijke

betekenis van het sexuele puritanisme der Partij begrepen. Het ging er
niet om, dat het sexuele instinct een wereld op zichzelf schiep, die buiten
de greep der Partij lag en die daarom zo mogelijk diende te worden vern-

nietigd. Van groter belang was het dat sexuele onthouding leidde tot
hysterie, wat wenselijk was omdat die kon worden omgezet in vechtlust
en leidersverering. Zij stelde de zaak als volgt:

De hormonen zijn dus geheime krachten die
de man sterk en taai maken. **MEN MOET DIE
KRACHTEN SPAREN EN DUS HET GE-
SLACHTSAPPARAAT NIET VERMOEIEEN EN
ELK GEVAAR VOOR GESLACHTSZIEKTEN
VERMIJDEN.**

Deze nette huisvrouw weet goed dat
een arbeider niet leeft van "liefde en
pompwater"... Hoeveel liefde kan ten
andere niet gelegd worden in de huis-
houdelijke arbeid!

'Wanneer je de liefde bedrijft, verbruik je energie en later voel je je ge-
lukkig en kan niets je een barst schelen. Zij kunnen het niet hebben, dat je
je zo voelt. Zij willen dat je heel de tijd overloopt van energie. Al dat heen
en weer marcheren en juichen en zwaaien met vlaggen is eenvoudig ver-
zuurde sexualiteit. Als je van binnen gelukkig bent, waarom zou je je dan
nog opwinden over Grote Broer en de Driejarenplannen en de Twee Mi-
nuten Haat en al hun overige rotzooi?'

Dat was heel waar, dacht hij. Er bestond een rechtstreekse, innige band
tussen kuisheid en politieke rechtzinnigheid. Want hoe konden de vrees,
de haat en de krankzinnige goedgelovigheid, die de Partij in haar leden no-
dig had, op de juiste hoogte worden gehouden, tenzij door het aftappen
van een machtig instinct en het aanwenden daarvan als stuwkracht? De
geslachtsdrift was gevaarlijk voor de Partij en de Partij had die aangewend
tot haar voordeel.

Maar, men lette wel!

Wanneer de Kerk zoo spreekt, doet ze niets anders
dan de op zich reeds gebiedende en onverbreekelijke
eischen van de natuurwet sanktionneeren;

EL VAN
WELIJK
ubbel doel :
ren.
genoten.
k dan het

AIDS wordt nog altijd grotendeels doodgezwegen en pausen vinden dat maar goed ook. Als het er al over gaat, heet het een Straffe Gods. Geen greintje schuld bewustzijn voor de Sisters of Perpetual Indulgence. Zij prediken dat seks plezierig moet zijn, en dus veilig en met instemming van alle betrokkenen. In den beginne flaneerden radicale flikkers, gekleed als sexy nonnen op

rolschaatsen, door de straten van San Francisco om die Blijde Boodschap uit te dragen. Intussen zijn er zusters en novices van vele genders en kloosters in bijna alle continenten. Ze hebben soms klinkende namen zoals Sister Missionary Position Delight, Sister Anal Receptive en zelfs Pope Dementia the Last. Rolschaatsen doen ze nog maar zelden; ze geven nu bijvoorbeeld theatervoorstellingen en stappen mee op in Prides.

HIV-preventie is nog altijd hun voornaamste missie en die brengen ze soms erg gedetailleerd. Ook andere taboes worden benadrukt, zoals seksueel geweld en de fobieën voor alles wat van de heteroform afwijkt. Maar bij dit alles mag men niet vergeten zich origineel op te maken en *fabulous* te kleden. The medium is the message!

Info: google "Sisters of Perpetual Indulgence", "Soeurs de la Perpétuelle Indulgence", "Hermanas de la Perpetua Indulgencia" en "Freien Schwestern der Perpetuellen Indulgenz". De dichtsbijzijnde kloosterorde zit verspreid in Lille en Parijs en vind je op <http://spi.paname.free.fr/>

Some of the things I wish everyone knew

*A speech by Kate Raphael at San Francisco Pride 2005
(K. Raphael is a lesbian activist who has been expelled from Israel)*

These are some of the things I wish everyone knew:

I wish everyone knew what an olive tree looks like when its branches are lopped off, heavy full ones they call 'hamel', which means pregnant.

I wish everyone knew how Caterpillar bulldozers uproot the trees to make room for a Wall that is twice as high and three times as long as the Berlin Wall.

I wish everyone knew that the Wall will not stop terrorism and that's not what it's for, but it does separate tens of thousands of people from their land and put 3 million people in prison which will increase the hate.

I wish everyone knew that the number of checkpoints in the Palestinian lands doubled during a time when there were no attacks against Israelis, and

I wish everyone knew that the number of Israeli settlements in the West Bank and Gaza, which is another name for land theft, doubled during the last peace process.

I wish everyone knew that 4100 Palestinians and 1100 Israelis have been killed in the last four years, and

I wish everyone knew that 8000 Palestinians are in Israeli jails, and

I wish everyone knew that 2 million Americans are in American jails, and

I wish everyone knew that since 9/11 the US has disappeared people and secret prisons and 2000 immigrant detainees are held indefinitely without charges and is that how you spell PATRIOT?

I wish everyone knew that in 1970, the Iraqi constitution, under Saddam Hussein, declared all women and men equal before the law, and

I wish everyone knew that until 1991 women in Iraq were 38% of teachers and 31% of doctors.

I wish everyone knew that the Bush administration wants a quota of 25% women in the Iraqi legislature and women make up 15% of the US Congress and we have no quota.

I wish everyone knew that women in Palestine hold 18% of seats in local government and women in Israel hold 12%.

I wish everyone knew that the US state department says it has built 11 women's centers in Baghdad and when was the last time they built a women's center in Bayview? And

I wish everyone knew that Muslim women don't need us to free them, but they do need us to stop oppressing them, and

I wish everyone knew that half of older lesbians depend on Social Security for most of their income, and

I wish everyone knew that under Bush's social security plan the average retired worker would get less than half what they get now, and

I wish everyone knew that 12 million people are now held as slaves around the world, including some right here in San Francisco, and 80% of them are female and 50% of them are children, and

I wish everyone knew that Black women in the US are 20 times as likely to get AIDS as white women and AIDS is the third leading cause of death for Black women and

I wish everyone knew that marriage won't help us get health care when 39% of people in this country don't have health coverage from their job

Most Americans think foreign aid is 24% of our budget but it's actually less than 1%, and

I wish everyone knew that 22% of US children live under the poverty level.

I wish everyone knew that we've killed 25,000 Iraqi civilians since March 2003 and the US has 37,000 troops in South Korea and 16,000 in Afghanistan, and

I wish everyone knew that US women earn 76 cents to a man's dollar but if they are Black they earn 66 cents and if they are Latina they earn 55 cents, and

I wish everyone knew that 25% of US women who become pregnant have abortions and 87% of US counties have no abortion provider, and

I wish everyone knew how it feels to watch gay people cross the picket line at Badlands to go drink half-price beer at a racist bar, and

I wish everyone knew that queers are a community and not a market sector, and

I wish everyone knew that the parade didn't used to have barricades and used to be for everyone

I wish everyone knew about Queers Undermining Israeli Terrorism and LAGAI Queer Insurrection, and

I wish everyone knew that Stop AIDS Now Or Else was the first group ever to block the Golden Gate Bridge, and

I wish everyone knew that the Bolivian people are rising up to throw out the gas companies and winning, and

I wish everyone knew about the Gay Liberation Front, and

I wish everyone knew that Stonewall was a riot, and

I wish everyone knew that revolution is possible.

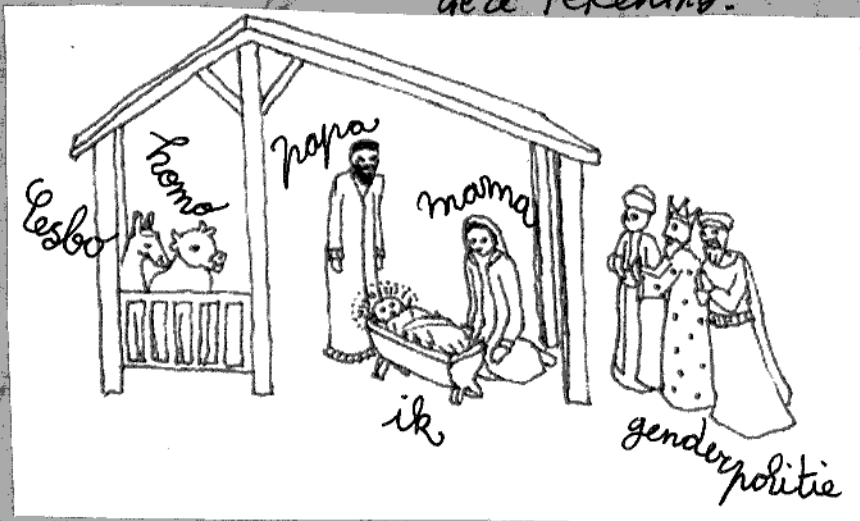
*Comment added by one of the people who forwarded this speech on the internet:
"I wish everyone wouldn't ignore the "T" in LGBT, especially since the Stonewall rebellion & the Pride that grew out of it would never have happened without trannies!"*

In August '05 Queeruption 9 will take place in Tel Aviv (see www.queeruption.org)

WAT IS DE « PRIDE » GEWORDEN ?

Een worstenkermis van siliconen en stereotypes. Een vleeskeuring. Een gelegenheid om kiezersstemmen te winnen. Een reclamestoot. Velen blijven weg, voelen er zich niet meer thuis. En de politieke thema's? Trouwen, kindjes kopen en een huis. Een plaatsje in de kerststal? Is dat wat de « grootste gemene deler » wil ?

→ citaat uit een flyer, gevonden in de goot tijdens de B.L.G.P. (Belgian Lesbian & Gay Parade) op 7 mei 2005. Wat Nina inspireerde tot deze tekening:

WAT WIL HET KLEINSTE GEMENE VEEUVOUD ?

Van de norm mogen afwijken. Single blijven of meerdere relaties tegelijk hebben. Als individu beschouwd worden, niet als deel van een gezin. Alternatieve opvoedingsprojecten aandurven of net geen kinderen hoeven.

De norm in vraag stellen. Critisch blijven t.o.v. een systeem dat nog altijd vele minderheden onderdrukt. Afkerig zijn van hokjes die altijd weer anderen uitsluiten. Niet in een vakje hoeven passen. Vandaag een lesbo zijn met baard en vannacht een homo met een vagina. Bijvoorbeeld.

Als Adam en Eva slechts twee zonen hadden, en uit hen de mensheid is ontstaan, wie baarde dan de kinderen van Kain en Abel? Deed Eva het met haar beide zonen, of slechts met één, of bestond er toen al kunstmatige inseminatie?

Homosexuality is an abomination; what about the others?

Dr. Laura Schlessinger geeft mensen advies in haar radioprogramma in de VS. In één van haar shows verklaarde ze, opletend orthodox-joods als ze is: "Homoseksualiteit is een abominatie (een gruwel, iets walgelijks) volgens Leviticus 18:22 en kan in geen enkel geval door de vingers worden gezien." Hieronder een open brief aan Dr. Laura, van een inwoner van de VS.

Dear Dr. Laura

Thank you for doing so much to educate people regarding God's Law. I have learned a great deal from your show, and try to share that knowledge with as many people as I can.

When someone tries to defend the homosexual lifestyle, for example, I simply remind them that Leviticus 18:22 clearly states it to be an abomination. End of debate. I do need some advice from you, however, regarding some of the other specific laws and how to follow them.

When I burn a bull on the altar as a sacrifice, I know it creates a pleasing odor for the Lord - Lev. 1:9. The problem is my neighbors. They claim the odor is not pleasing to them. Should I smite them?

I would like to sell my daughter into slavery, as sanctioned in Exodus 21:7. In this day and age, what do you think would be a fair price for her?

Lev. 25:44 states that I may indeed possess slaves, both male and female, provided they are purchased from neighboring nations. A friend of mine claims that this applies to Mexicans, but not Canadians. Can you clarify? Why can't I own Canadians?

I have a neighbor who insists on working on the Sabbath. Exodus 35:2 clearly states he should be put to death. Am I morally obligated to kill him myself?

A friend of mine feels that even though eating shellfish is an abomination Lev. 11:10, it is a lesser abomination than homosexuality. I don't agree. Can you settle this?

Lev. 21:20 states that I may not approach the altar of God if I have a defect in my sight. I have to admit that I wear reading glasses. Does my vision have to be 20/20, or is there some wiggle room here?

My uncle has a farm. He violates Lev. 19:19 by planting two different crops in the same field, as does his wife by wearing garments made of two different kinds of thread (cotton/polyester blend). He also tends to curse and blaspheme a lot. Is it really necessary that we go to all the trouble of getting the whole town together to stone them?

- Lev. 24:10-16. Couldn't we just burn them to death at a private family affair like we do with people who sleep with their in-laws? (Lev. 20:14)

I know you have studied these things extensively, so I am confident you can help. Thank you again for reminding us that God's word is eternal and unchanging.

Your devoted disciple and adoring fan,

Jim

Female readers' poll, New Woman magazine, March 1994

58% had had sex willingly with a man other than their husband.

86% had thought about having an affair.

84% of those who had affairs didn't tell their husbands.

60% of those having affairs also describe themselves as "happily married".

54% of those having affairs did not feel at all guilty about it.

58% believe their marriage is the same or better since having an affair.

46% of those having affairs stay married to their husband because they still love him.

Monogamous society? I think not.

I think the most dangerous parts of the current cultural trance are pretty obvious: male domination, materialism and the absence of spirit. Monogamy is another one in there. These are cultural styles which, if not overcome, will probably contribute to our ever more rapid acceleration toward, if not extinction, at least a profound brutalisation of life

TERENCE McKENNA

It's hilarious to me when someone says that someone belongs to them, like "That's my girl". What a crock. No-one belongs to anybody. Fuck slavery. Do what you want...Such mental torment over petty, trivial emotional displays such as jealousy; it's a form of laziness. You all should loosen up.

HENRY ROLLINS

Sekundaire bron: *Sexyouality*,
(spiritueel geladen) fanzine over polyamorie.

Veelvoudige liefde

verslag van een kongres over sletten, woordenschat, en groenogige monsters

kinnik

De reis naar Sodom en Gomorrha

Polyamorie en mono-normativiteit. Een hele mond vol, en als naam van een wetenschappelijk kolloquium klinkt het nog afschrikwekkender. Maar mij trekt het aan. Houden van velen in plaats van konform de norm het te houden bij één persoon. Om daarover bij te leren lift ik nog maar eens honderden kilometers lang ongezellige tankstations vol angstige mensen. Wanneer ik hen mijn reisdoel meedeel, een universitair kongres, klapt hun mond dicht en gaan hun wenkbrauwen omhoog. Ze vragen niet verder. Gelukkig, ik was bijna bang dat ze me anders zouden proberen versieren. Alsof zo'n academische mondvol te reduceren valt tot dat ene woord, dat tot mijn walging nog steeds festivalcampings beheerst. Een kreet die klinkt als OERE, als een ontmoedigende echo uit een oertijd vol oerdomme oerang oetangs.

Wat veel mensen in hun *fls de pute* gescheld vergeten, is dat "hoer" een professionele aktiviteit is. Wat mij betreft een hoogst respectabel beroep, maar zelf laat ik me gratis aanraken, wanneer en zoals ik dat wil. "Slet" is dus een beter woord. "Ethische slet" is nog nauwkeuriger.

The Ethical Slut heet ook het boek waarvan de schrijfster die eerste avond in Hamburg kwam spreken. Sommigen nemen hieromtrent al eens de uitdrukking "de bijbel van de polyamorie" in de mond. Ik kwam helaas te laat in Hamburg aan. Het liften is ook niet meer wat het geweest is, en ik vraag me af in hoeverre dat aan mijn verschijning ligt en in hoeverre aan het almaar groeiende onveiligheidsgevoel. Maar goed, to the point. Ook zonder een boekbespreking moet ik in staat zijn uit te leggen wat die moeilijke woorden nu eigenlijk betekenen.

Mono-normativiteit is verwant met monogamie: huwelijk met één persoon. In de westerse kulturen is het huwelijk echter niet meer de enige relatiennorm. Waar het om gaat is een "serieuze" relatie, meerbepaald langdurige "trouw", d.w.z. seksuele en emotionele eksklusiviteit. Huwen is dan niet meer dan een formele kers op de taart, een handtekening waarmee je als "serieus" koppel nu ook bureaucratische en financiële voordelen zal genieten.

Het woord *polyamorie* is uitgevonden als alternatief voor bijv. *promiscuïteit*, wat een zwaar negatief beladen medische term is en doet denken aan geslachtsziekten en moreel verval. Of konkreter: "betekenisloze" seks met jens en allemens. Terwijl er zo veel andere vormen van niet-monogamie bestaan, zoals meerdere seksueel én emotioneel innige relaties waarmee alle betrokkenen tevreden zijn.

Wie wel en wie niet?

De eerste spreker op die vroege zaterdagochtend begint echter meteen met dit rooskleurige beeld wat bij te stellen. Christian Klesse benadrukt dat *polyamorie* een verzamelnaam is, hoewel sommigen de term nadrukkelijk gelijkstellen met de minst afwijkende vorm: *polyfidelity* (trouw aan velen). Diep emotionele, "serieuze" verbintenissen, die alleen maar toevallig meervoudig zijn, hebben immers de meeste kans om enig afgedwongen respect van de goegemeente te krijgen. Sommige polyamoureuze vrijvechters distantiëren zich nadrukkelijk van bijvoorbeeld *swinging* en *casual sex* en weigeren solidariteit met vele andere vormen van *polyamorie*. Misschien is dit een egoïstische strategie om sneller resultaten te boeken voor hún specifieke situatie, maar vaak getuigt het ook gewoon van bekrompenheid.

Als polyamorie dan zo divers is dat het voor iedere persoon misschien zelfs een andere vorm kan aannemen, wat is dan het gemeenschappelijke kenmerk? Ik vroeg het me tijdens deze lezing af en weet het maanden later nog steeds niet vast te pinnen. Er zijn geen regels, geen absolute voorschriften. Wel heb ik intussen een idee van wat het *niet* is.

Doen alsof je mono-normaal bent. Een "serieuze" relatie hebben, maar stiekem vreemdgaan. Wederzijdse exclusiviteit zweren (in de kerk, in het stadhuis, in een orgastische kreun of een stilzwijgende overeenkomst), maar je daar niet aan houden. Of niet aan willen houden. Hypokriet, maar niet monogaam. En toch ook niet polyamoureuus.

Betekent dit dat je alles moet vertellen, tot in de kleinste intieme details? Is de afspraak dat je enkel aan jezelf trouw blijft voldoende? Hoe regel je het dan praktisch? Gewoon niet vragen waar de ander gisteravond was? Je eigen verhalen censureren, niet liegen, maar enkel zwijgen? Het hangt natuurlijk af van de personen in kwestie, van hun inkassingsvermogen en hun kommunikatietalenten. "Het hangt ervan af": een oud cliché, een wijs besluit, een dooddoener. Tja, het gaat tenslotte nog altijd over die mysterieuze *liefde*. Nog zo'n woord...

Een nieuwe taal

De tweede lezing bracht enig soelaas door precies op het lexikonprobleem te focussen. De Britse onderzoeksters Meg Barker en Ani Ritchie schreven gezamenlijk een socio-linguïstisch doctoraat en kregen prompt overvloedige persaandacht. Ze verdiepten zich in on-line discussiefora over polyamorie en ontdekten een nieuwe woordenschat. Logisch, als je bedenkt dat er gewoon geen woorden *zijn* voor wat polyamoureuzen doen of voelen, dus moeten ze wel worden uitgevonden. Zoals de konstruktivisten geloven beide onderzoeksters in de belangrijke rol die taal speelt in de konstruxie van je identiteit, gedrag, gevoelens enz. Zoals *sodomie* mensen zich deed schamen over hun negatieve gedrag, genieten veel *gays* vandaag van hun positieve identiteit. Zo ook met woorden als *jaloerie* en *de overspelige of the other woman*. Ze passen in een mono-normatieve cultuur en zijn beladen met de dramatiek van een "natuurlijke" verdoemenis en evolutionaire blabla.

Que faire de ce binarisme homme / femme (chirurgical),
féminin / masculin (salon de coiffure) ?

Nee, dan *wibbly* en *frubbly*! Het zijn de grappigste én handigste neologismen die in de discussiefora opduiken. *Wibbly* zijn is een beetje zoals jaloers zijn, maar het klinkt minder dramatisch en dit maakt het gevoel minder agressief, blaast het niet zo op. *Wibble* klinkt zoals het eigenlijke gevoel: wat week vanbinnen en lichtjes onstabiel, wat onzeker en ook wat behoeftig. Verlangend naar een extra knuffel, naar een beetje aandacht die je eraan herinnert dat je wel degelijk nog bestaat voor je geliefde - ook al is die een *honeymoon* (of *NRE* aan het beleven, *new relationship energy*) met een *andere vrouw* of beter: met je *metamour*. De laatste term biedt tegelijk een uitkomst voor ingewikkelde zinskonstruxies.

Het tegengestelde van jaloezie is *compersion*, een woord zo lelijk en zwaarwichtig dat het door onbruik zelfs niet meer in mijn woordenboek staat. In het Nederlands is het verwant met iemand iets *gunnen*, maar ook hier klinkt het bijna als een opoffering en drukt het niet het plezier uit dat je voelt omdat mensen die je graag hebt ook liefde delen. Een knus gevoel vraagt om een knus woord, en dat is *frubbly*. Het klinkt als een vonk van vertedering bij het horen van je partners nieuwe amoureuze verhalen. Het is of je hart zichzelf knuffelt door te zien hoe één van je partners het goed kan vinden met je andere partner.

Het zijn maar een paar woorden, en dan nog in het Engels. We zullen er zelf nog veel meer moeten uitvinden. Zonder de nodige woordenschat om je gevoelens of de situatie precies en onbeladen te beschrijven, kun je immers moeilijk communiceren, en die is in één of andere vorm natuurlijk broodnodig.

Het groenogige monster

's Avonds verdiep ik mij met de verzamelde polyamoureuze gemeenschap in het alternatieve Hamburgse leven. Er worden films getoond en die zijn best te pruimen (helaas niet zomaar te kopiëren), net als het bier. Maar de mensen stellen zich bijzonder Noordduits op. Ook in de zomer blijft in Hamburg immers een *stevige* frisse wind waaien. Men verstopt zich achter opgezette kragen of duikt weg in kliekjes van mensen die men reeds kent. Of ben ik het die tijd nodig heb om te ontdooien? Niet dat ik per se geflirt (of meer) verwacht had, maar ik had toch gehoopt om ervaringen en tips uit te wisselen en een paar vragen op te werpen waar ik na een hele dag lezingen en discussie nog altijd mee zit. Helaas weinig interessants te melden dus van het extra-akademische leven.

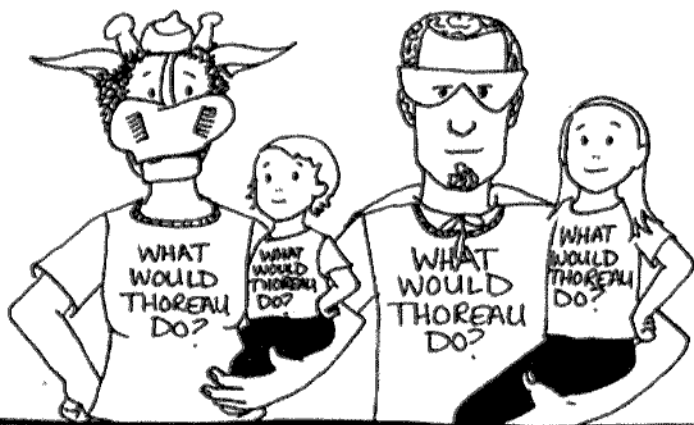
Maar niet getreurd. 's Anderendaags krijg ik een tweede kans om de schrijfster van *The Ethical Slut* te aanschouwen. Ze geeft een ontspannen interactieve workshop over jaloezie - hiernaast kort samengevat in de vorm van een handleiding, die uiteraard naar believen kan worden toegepast of in de vuilbak gekieperd. Let wel: jaloezie is uiteraard geen exclusiviteit van polyamoureuze relaties alleen.

HATHOR the COW GODDESS

"I WENT TO THE WOODS BECAUSE I WISHED TO LIVE DELIBERATELY, TO FRONT ONLY THE ESSENTIAL FACTS OF LIFE, AND SEE IF I COULD NOT LEARN WHAT IT HAD TO TEACH, AND NOT, WHEN I CAME TO DIE, DISCOVER THAT I HAD NOT LIVED. I DID NOT WISH TO LIVE WHAT WAS NOT LIFE, LIVING IS SO DEAR; NOR DID I WISH TO PRACTISE RESIGNATION, UNLESS IT WAS QUITE NECESSARY. I WANTED TO LIVE DEEP AND SUCK OUT ALL THE MARROW OF LIFE, TO LIVE SO STURDILY AND SPARTAN-LIKE AS TO PUT TO ROUT ALL THAT WAS NOT LIFE, TO CUT A BROAD SWATH AND SHAVE CLOSE, TO DRIVE LIFE INTO A CORNER, AND REDUCE IT TO ITS LOWEST TERMS, AND, IF IT PROVED TO BE MEAN, WHY THEN TO GET THE WHOLE AND GENUINE MEANNESS OF IT, AND PUBLISH ITS MEANNESS TO THE WORLD; OR IF IT WERE SUBLIME, TO KNOW IT BY EXPERIENCE, AND BE ABLE TO GIVE A TRUE ACCOUNT OF IT IN MY NEXT EXCURSION."

-HENRY DAVID THOREAU

© 2003 HEATHER CUSHMAN-DOWDEE

Als je *wibbelt* en het gaat niet zomaar over, als je het echt wel wat hebt zitten ...
... vraag je dan af: Wat mis ik? Welke behoeftes blijven onvervuld? En vraag je
vervolgens af hoe je daar zelf iets kan aan doen, zonder de vervulling van de
partner in kwestie te eisen.

... moet je voor jezelf kunnen zorgen, jezelf troosten, vertroetelen...

... moet je je gevoelens misschien eerst ventileren: ongecensureerd in je dag-
boek schrijven, een eind gaan lopen, dansen, roepen, zingen... Gevoelens
wegsteken en onderdrukken heeft geen zin. Je moet ze eerst voelen voor je
ermee om kunt gaan. En zelfmedelijden is geen misdaad, het helpt je je
gevoelens te aanvaarden.

... is het geen goed idee om direkt conflicten te willen oplossen. Als de
adrenaline door je lijf giert, heb je minstens 15 minuten nodig om te kalmeren.

... kun je je oefenen in niet-aanvallend praten en in echt luisteren (in plaats van
te denken aan wat je wil zeggen). Je kan vijf of tien minuten tijd vragen om
ononderbroken je gevoelens uit te drukken in ik-boodschappen (iets wat je
moeilijk langer dan vijf minuten volhoudt). Je kan de ander vragen om nadien
enkele uren of zelfs een dag lang te wachten alvorens een antwoord te geven.
De meeste mensen willen hevige gevoelens eerst kunnen uiten en daar een
soort erkenning voor krijgen. Weten dat je gehoord wordt is daarvoor soms al
genoeg. De tijd nemen om echt te luisteren, je even helemaal op de ander te
richten, is nog niet zo evident als het lijkt. Wel is het een gelegenheid om een
heleboel over de ander te weten komen. Tenslotte kun je wel steun verlangen
(of geven), maar geen redding verwachten. Tenzij je in Jezus of een andere
profeet gelooft, kan niemand je redden behalve jezelf.

Enkele surf-, lees- en kijktips, helaas vooral Engelstalig

www.polyamory.nl
www.lovemore.com
polyamorysociety.org

Non-fictie

Dossie Easton & Catherine Liszt, *The Ethical Slut: A*

Guide to Infinite Sexual Possibilities

Dr. Deborah Anapol, *Polyamory: The New Love Without*
Limits: Secrets of Sustainable Intimate Relationships

James Ramey, *Beyond Monogamy*

Judith Lipton & David Barash, *The Myth of Monogamy*

Fictie

Michael Cunningham, *A Home at the End of the World*

Marge Peircey, *Small Changes*

Robert Rimmer, *The Harrad Experiment*

Neale Walsch, *De god van morgen*

Voor kinderen

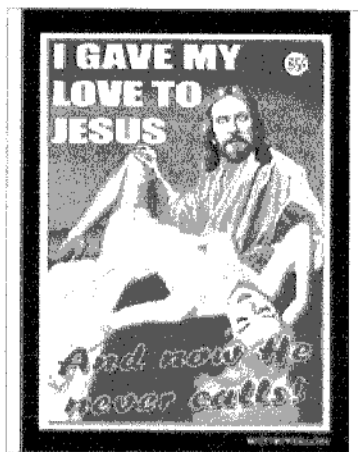
Gabrielle Charbonnet & Pija Lindenbaum, *Else-Marie and Her Seven Little Daddies*

Art Spiegelman, *Strange Stories for Strange Little Kids (Little Lit, Book 2)*

Film

A Home at the End of the World (Michael Mayer, US 2004)

Wild Side (Sebastian Lifshitz, F, B, GB 2004)

Dworkin's Dwaling: Een pro-porno standpunt.

Rafaël

Dit artikel is een reactie op 'Andrea Dworkin (26/09/1946 - 09/04/2005) De Vrouwenbeschermster' van Britt in het vorige nummer van de QueerGazet waarin een anti-porno standpunt wordt ingenomen. Het ligt niet in mijn bedoeling hier meteen Dworkin in haar volledigheid af te kraken, ik kan gerust aannemen dat niet alles wat ze zei of schreef verkeerd was, maar mensen zijn dan ook nooit helemaal 100% fout. Analoog hieraan is ook iets als porno, ondanks voorkomende gebreken, niet helemaal verkeerd. Vergelijk het met drugs waaraan heel wat negatieve kanten kleven naast enkele voordelen die ermee behaald kunnen worden, maar waarbij we gerust kunnen stellen dat verbieden geen oplossing is. En het is hier dat Dworkin finaal in de fout ging.

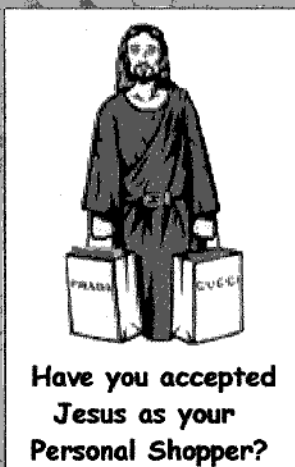
Andrea Dworkin vormde een team met de juriste Catherine MacKinnon om wetten uit te werken die pornografie buiten de wet moesten stellen in Amerika, waarvoor ze veelbetekenend een alliantie aangingen met de rechts-conservatieve krachten die tegen porno waren/zijn uit moralistische overwegingen en juist gekend stonden voor hun anti-feministische opvattingen. Dat een dergelijke wetgeving niet in het belang is van, en zelfs tegen, feminisme is een standpunt dat uitgebreid wordt gepropageerd door de speciaal hiertoe opgerichte Feminists Against Censorship.

Maar wat is pornografie nu feitelijk? De door Britt aangehaalde definitie van Dworkin is duidelijk ideologisch gekleurd en dient het doel iedereen reeds te overtuigen van het inherente kwaad van pornografie, maar een Prisma woordenboekje leert ons dat pornografie "zeer sterk seksueel prikkelende kunst" is. Zo wordt het werk van de Belgische symbolistische kunstenaar Félicien Rops, waarover ik een eindwerk maakte, in de populaire pers en daarbuiten vaak omschreven als pornografisch, desalniettemin heeft de goede man z'n eigen museum gekregen in het centrum van Namen en dat wordt vaak genoeg bezocht door man en vrouw en alles tussenin gelijk. De uit het Grieks afgeleide term sloeg oorspronkelijk op schrijfsels over prostituées en het kreeg zijn huidige betekenis pas in de 19de eeuw voor de beschrijving van erotisch getinte antiquiteiten. Vanuit de Victoriaanse tijdsgeest werd het al gauw gelinkt aan termen met een moraliserende inslag zoals obscene en ontuchtig, waarbij het een pejoratieve bijklank verkreeg die het tot op de dag van vandaag behouden heeft. Het verschijnsel van pornografie is zo oud als de kunst zelf, want de prehistorische mens gaf niet alleen de jacht weer, het zo noodzakelijke verwerven van voedsel en kledij, maar ook het mysterie van de seksualiteit met afbeeldingen van de vagina en de penis (door onderzoekers zoveel kuiser de 'phallus' genoemd) en heel occasioneel zelf eens een copulatie-scène. Vanuit de pejoratieve weerklank heeft men nogal vaak de scheiding willen voltrekken tussen pornografie en erotica, waarbij pornografie slecht is en erotica goed, maar deze scheiding is steeds louter subjectief en gebaseerd op een gevoelsmatige benadering van het onderwerp. Een bruikbaar onderscheid is dit tussen zgn. hardcore en softcore, maar dan moeten we wel onthouden dat beide categorieën door de anti-porno militanten consequent verworpen worden (voor hen geen 'goed'/'slecht' dichotomie dus).

Pornografie is dus simpelweg de artistieke representatie van seksualiteit, en als zodanig vindt ik er dan ook niets moreels verwerpelijks aan. Seks is voor mij, en met mij vele anderen, immers iets positiefs dat te genieten valt. En toch wordt vaak beweerd

dat pornografie schade berokkend aan de kijker/ster en aanleiding geeft tot moreel verwerpelijke handelingen zoals verkrachting. In 1967 werd door het Amerikaanse congres hierdoor een onderzoekscommissie samengesteld om een onderzoek te verrichten naar o.a. de aard en de effecten van pornografie. De resultaten met de aanbevelingen voor de wetgeving op pornografie werden in 1970 aangeboden aan president Nixon, die als conservatief de aanbevelingen verontwaardigd naast zich neerlegde omdat de bevindingen helemaal niets tegen pornografie inbrachten (het werd dus niet schadelijk bevonden). Omdat de conservatieven hiermee niet echt opgezet waren, lieten ze het onder het presidentschap van Reagan nog eens overdoen, maar zodanig georchestreerd en geleid door de ultra-conservatieve Ed Meese dat het zgn. Meese Report niet anders kon dan negatief staan ten aanzien van pornografie. "Pornography made me do it" werd zoals bij videospelletjes en speelfilms een excuus in de aard van "the devil made me do it", een mogelijkheid voor de misdadiger/ster om de schuld zoveel als mogelijk van zich af te schuiven en, in een ware verdraaiing van de feitelijkheid, zelf als het ware het slachtoffer uit te hangen. In de realiteit voorkomt pornografie echter meer verkrachtingen dan ze veroorzaakt, want het vormt, gepaard aan masturbatie, een veilige kanalisering en afvloeiing van seksuele energie die zich in het lichaam vormt (en zonder afvloeiing zou ophopen en tot een mogelijk gewelddadige uitbarsting leiden).

Britts artikel is beladen met een negatieve terminologie die zo ononderbouwd het negatieve van de seksindustrie dient te onderstrepen. De porno-industrie is volgens haar 'steenrijk' terwijl er niet meer geld mee gemoeid gaat dan met enig ander entrepreneurschap, er zijn ondernemingen van allerlei groottes en niet iedereen is er meteen een Hugh Hefner (de, inderdaad rijke, man achter playboy). Verder is er een moraliserende tendens, seksualiteit zelf wordt beschouwd als iets negatiefs want onderwerpend en vernederend t.a.v. de vrouw. Veelbetekenend definieert Britt in haar artikel bv. een gangbang als groepsverkrachting terwijl dit evengoed een volledig met instemming gebeuren kan betekenen, waaraan de vrouw plezier ontleent.

Een noot van de redactie trachtte reeds wat weerwerk te verlenen door te verwijzen naar alternatieve porno zoals Annie Sprinkle die maakt. Hierbij is het goed te weten dat Annie Sprinkle ook in de commerciële pornowereld heeft meegedraaid, en o.a. heeft samen gewerkt met Gerard Damiano, de maker van 'Deep Throat', een film die de anti-porno lobby graag aanhaalt als bij uitstek vrouwonvriendelijk. Porno geeft volgens Britt een vertekend beeld van de werkelijkheid van seksualiteit, een punt waarmee ik het eens ben maar waar ik niet dezelfde conclusie uit trek als Britt. Het vertekend beeld t.a.v. de realiteit is immers eigen aan het medium, elk medium, en geldt eveneens voor elk onderwerp. Soaps en reality-shows op televisie geef eveneens een vertekend beeld van de realiteit, maar daarom willen we ze toch nog niet gaan verbieden. En elke documentaire, hoe goed ook gemaakt, zal er nooit in slagen de realiteit zoals ze is te capteren, maar geeft er slechts een artistieke interpretatie van weer. En toch leren we er iets uit. Op dezelfde manier kan ook pornografie vormend zijn voor het individu. 'Life imitates art', onze fantasie wordt aangescherpt door wat we te zien krijgen. Zo maakt de pro-porno feministe Tuppy Owens onderscheid in haar seksleven tussen zgn. 'pornografische' en 'intieme' seksualiteit: "I like to make a differentiation in my mind, in real sex between what I call pornographic sex and intimate sex. Porno sex is highly visual, picturesque: beautiful blow jobs, him coming over my face, me squatting over him and pissing on him, doing it on a fire escape. Part of the thrill is the scene you are projecting. Flexing your muscles or stretching your neck, or getting squirted on, creates incredible images that make you feel wonderful. Intimate sex, on the other hand, can be just as hot, or more so, but provides none of the above. All the tension is going on between you, enclosed by your passion." Pornografie toont ons dus niet de werkelijkheid van seksualiteit, maar een geprojecteerd fantasiebeeld. Dat deze fantasie vaak duistere trekjes vertoont is wat zovele feministes als Dworkin in het zadel hebben geholpen om te protesteren tegen pornografie, maar daarbij hebben ze zich meteen vervreemd van het grote deel mensen, zowel man als vrouw, die trachten in harmonie te komen met hun seksualiteit. Zo neemt Camille Paglia vanuit een zeker pragmatisme afstand van het feminisme in haar boek 'Het seksuele masker' omdat zij het chthonische in de mens onderstreept verwijzend naar de filosofie van de Sade en het seksuele als gewelddadig karakteriseert: "Mijn theorie is dat waar seksuele vrijheid wordt gezocht of gevonden, het sadomasochisme nooit ver uit de buurt is." Als sympathisant met het feminisme spijt het mij dat iemand als Camille Paglia het nodig vindt om het feminisme te attaqueren, omdat dit helemaal niet negatief hoeft te staan tegen haar eigen zienswijze die ze in het verlengde legt van de Sade. Feministes als Simone de Beauvoir en Angela Carter hadden ook reeds hun appreciatie voor de Sade uitgedrukt in een essay, respectievelijk 'Moeten wij Sade verbranden?' en 'De Sadeaanse vrouw'.

De vrouw moet in de hedendaagse maatschappij duidelijk nog strijden voor gelijkwaardigheid, maar het is fout te denken dat dit een strijd tegen pornografie inhoudt. Integendeel, pornografie kan juist een krachtig wapen zijn in deze strijd. De anti-porno moralisten zeggen te strijden tegen pornografie omdat dit o.a. de waardigheid van de vrouw zou aantasten, maar tegelijk nemen ze haar haar recht op zelfbeschikking af, het recht om te doen en laten met haar lichaam wat zij wil, i.p.v. in de keuken te blijven of gekluisterd aan een man zijn kinderen voort te brengen. Om het thema religie erbij te slepen: het hele discours vertoont verdacht veel gelijkenissen met het door Karlheinz Deschner in zijn boek 'De kerk en haar kruis' ontsluitte discours van de katholieke kerk die zegt te strijden voor de waardigheid van de vrouw, terwijl het haar alleen onderwerpt aan regels van kuisheid en gehoorzaamheid.

Het is waar dat vrouwen vaak seksueel uitgebuit worden, maar hierbij moeten we steeds in gedachte houden dat het de uitbuiting is die slecht is en niet het seksuele, en uitbuiting is eigen aan ons huidige kapitalistisch systeem. Wetten zoals Dworkin wou doorduwen behouden echter de status-quo in de machtsverhoudingen van onze samenleving en zijn zo een wapen tegen ons, niet voor ons. De gebruikte definities zijn steeds voor interpretatie vatbaar en de machthebbers zullen ze dan ook interpreteren en toepassen op een manier die hen goed uitkomt, zodat ze in de praktijk gebruikt worden tegen feminisme (Dworkin heeft zelf een paar van haar boeken bijna in beslag zien genomen worden door de douane van Canada), tegen homo's en lesbiennes, tegen transseksuelen en iedereen die tracht te strijden voor een ware seksuele bevrijding.

Beknopte literatuurlijst:

- F.A.C.T. (feminists against censorship taskforce): *Caught Looking; feminism, pornography & censorship* (Longriver books, East Haven, 1995).
- Cherie Matrix (red. t.a.v. feminists against censorship) : *Tales from the Clit ; a female experience of pornography* (AK Press, Edinburgh - San Fransisco, 1996).
- *Rapport over pornografie* (vert. the report of the commission on obscenity and pornography), Aula-reeks (Het Spectrum, Utrecht - Antwerpen, 1972).
- Walter Kendrick: *The Secret Museum; pornography in modern culture* (Viking, New York, 1987).
- Isabel Tang: *Pornography; the secret history of civilization* (Channel 4 books, Londen, 1999).
- Annie Sprinkle: *Post-Porn Modernist; my 25 years as a multimedia whore* (Cleiss press, San Fransisco, 1998).

Feminists Against Censorship op het net: www.fiawol.demon.co.uk/FAC/

noot van de redactie:

De discussie tussen voor- en tegenstanders van porno was een belangrijk aspect in de zogenaamde *sexwars* in de jaren 1970. Deze *sexwars* tussen pro-sex en anti-porno lesbiennes/feministes leidden tot ware schisma's. Het artikel van Britt en bovenstaande reactie vormen enigszins een korte samenvatting van die discussies, maar hopelijk blijven we hier anno 2006 niet in steken. Wat mij *nu* interesseert, is geen oproep tot verbod, noch een ophemeling van het genre porno op zich, maar wel concrete axes! Enerzijds kritische analyses van specifieke porno, anderzijds nieuwe creaties van alternatieve (post-)porno. **Dus maak je eigen politiek geladen pornofilms en foto's, schrijf zelf spannende en/of parodiërende sexverhalen en -gedichten! En vooral: deel je creaties met al die hongerige queers, verstoken van goed ophitsend materiaal! Spicé up de volgende QueerGazetten met je geheimste fantasieën!**
Eén adres: b4thealphabet@yahoo.co.uk

Verleden

<http://hetgeheugen.blogspot.com>

Ik heb van een heleboel mensen echt gehouden. Maar ik heb het hen nooit gezegd. Het lag op mijn lippen de hele tijd soms jaren, maar ik slikte het in als het moment er was. Misschien was mijn leven anders een hopeloos slagveld geworden. Ik word gemakkelijk verliefd.

Ik werd verliefd op hen die het minst hun geheimen prijs wilden geven. Ze hielden stand. Ik kwam dicht heel dicht. Ik rook hun parfum, hun haar en werd dronken. De meesten waren vrouwen die naar me zwaaiden vanop de andere oever. Ik ben nochtans een goeie zwemmer, maar ik stond daar op de kant en ben nooit gesprongen.

Ik was bang van mezelf. Ik had steeds een keffer bij, zo'n volgzzaam mormel van een valse onedele hondensoort dat iedereen op afstand hield. Dat bleek uiteindelijk ook niet effectief. De keffer viel de verkeerde personen aan. Personen uit mijn schatkist die ik opblonk en met zachtheid omringde maar die ik niet begeerde tussen de lakens. Hij geloofde niet dat ik op blondjes viel. Ik bracht de keffer in verwarring door hem toe te laten me binnen te dringen elke week. Hij zei dat hij ervaring had. We praatten er nooit over maar de eerste keer reet hij me aan stukken. Wat er tussen ons gebeurde ging altijd meer om kwantiteit dan kwaliteit.

Hij werd lui en ik sleepte hem achter me aan, terwijl ik probeerde m'n gevoelens voor hem uit te zoeken. Ik had hem reeds geslagen met alle mogelijke wapens van verraad en ontrouw. Ik had me verlaagd tot teef van een domme jachthond, kussen gestolen onder zijn ogen en hem van liefde onthouden. En dan, in al mijn slechtheid, sneed ik de leiband door. Ik liet hem achter op de grond in een dwaas café met een half pakje sigaretten en haastte me uit zijn leven. Ik heb gehoord dat hij nu gelukkig is. Hij is bij de rijkswacht gegaan.

Uitvergroot in lichtgevoeligheid zie ik de obsessies. Ik maakte koninginnen van hen. Groot in hun gevoelens en zwaar in hun beslissingen. Maar in dit gevaarlijk moeras van sluimerende lust wordt elke koningin vroeg of laat verraden. Ik leerde al hun geheimen kennen door anderen te ondervragen. Ik kocht hun geliefden om en hoorde hun tragische geschiedenissen.

Er was er één die speciaal was. Die zo sterk was dat ze me bijna vernietigde als ze haar mond open deed. Misschien kwam dat door haar lippen. Voor haar was ik zo doorzichtig als een glas bronwater. Ze toonde zich gevleid. Ik herinner me hoe koud en wild het water was en dat ik bijna verdronk. Ben ik dan toch gesprongen? Ik hield van haar en ze wist het, maar of het haar ook maar iets kon schelen, dat zei ze nooit.

Ik deed het meest haatvolle dat ik kon bedenken. Ze voelde zich intens gelukkig omdat in haar barre liefdesleven een mooie zachte man verschenen was. Ze straalde.

Ik gaf hen zelfs de tijd niet om de liefde te bedrijven. Ik nam hem van haar af.

Ze heeft het me nooit vergeven. Ze stortte zich bijna hals over kop in een huwelijk. Ik zag haar later op de bus. Terwijl we moeizaam converseerden krijste ik in stilte al mijn zenuwen bijeen. Wat het huwelijk betreft: ze bedacht zich op het allerlaatste moment. Uit verdriet doe je vreemde dingen, maar ik wist wel dat ze zich niet zou laten kooien voor minder.

Verraad ik ken er alles van.

Uiteindelijk werd ik gestraft voor al m'n wandaden. De mooie zachte man die ik gevangen had besloot bij me te blijven. Passionele liefde overviel ons en we werden gek van angst.

Hij kon niet meer eten en ik onthulde al mijn geheimen in de hoop zijn vertrouwen te winnen. Soms moesten we elkaar slaan om het roepen te stoppen en 's morgens waren we uitgeput en leeg. Ik verloor mezelf ergens onderweg in een andere stad, maar ik denk niet dat dat toen nog uitmaakte, want hij had gekozen hij had beslist dat hij niet als een waanzinnige wilde leven en hij gooide water op het vuur en trapte de nasmeulende kolen uit in mijn hart. Terwijl zijn moeder de boel opkuiste, maakte hij rechtsomkeer naar een vorige vlam. Die rijk was maar hem nooit in haar armen nam en streelde.

Ik dacht dat ik het niet te boven zou komen. Alles was gebroken. Het duurde jaren voor ik weer rechtop kon lopen. En toen bleek dat niet alles op de juiste manier aan elkaar gegroeid was. Er was iets veranderd. Ik zou durven beweren dat ik in het herstelproces enkele mutaties ondergaan had...

Dit is niet het begin. Het verhaal bestaat tussen de lijnen door. Je vindt het in kleine plotse conversaties, aan barkrukken midden in de nacht, in woede-aanvallen en verdriet, in de ogen van anderen, in een andere stad, ladderzat en roepend in cafés, in dromen. Zoals vele verhalen bleef het onverteld. Iedereen heeft tenslotte zijn verhaal en wie interesseert zich tegenwoordig nog voor het verleden.

bronvermelding middenblad:

PLUS R.: *Ik ga trouwen. Voorbereidende kennis omtrent rechten en plichten in het huwelijksleven.* (1932)

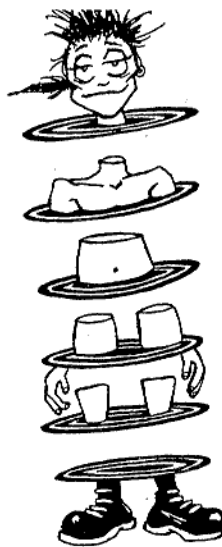
ORWELL, G.: 1984 (1948)

Dokter PICARD: *Liefde Huwelijk Geluk* (1955-65?)

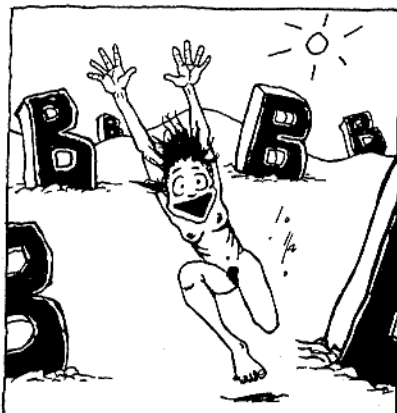
YOU MUST ALWAYS
STAND IN THE CENTER
OF YOUR CIRCLE

WHATEVER IT IS,
JUST BE IT

THAT'S AN
OOOORRRR

YOU DON'T HAVE TO ANSWER TO ANYONE

THANKS,
DONNA!!

WE'RE ALRIGHT...

...WHATEVER!

I ALWAYS KNEW IT!

De QueerGazet kwam alweer tot stand dankzij bijdragen van verschillende prachtige mensen. Breng het queer ideaal geheel d.i.y.-gewijs nog dichterbij door je eigen fanzine op te richten, of anders door mee te werken aan het volgende nummer. Dat zal o.a. gaan over seks (yes!), lichamen, porno en postporno. Als God het wil. En als jij meewerkt.

Voel jij je lekker in je lichaam? Van welke stukjes hou je het meest? Wat verander je aan je lichaam: haartjes, spieren, de kleur van je huid? Hoe en waarom? Gebruik je soms je verbeeldingskracht om je lichaam anders te ervaren? Welke extensies kun je zo moeilijk missen, dat ze bijna een deel van je lichaam vormen? Je computer, je gsm (met vibra-funxie?), je zelfgemaakte dildo, je piercings? Ga je slapen met je legerboots? Welke reaxies roepen transgenders bij je op? Heb je zelf transgender ervaringen?

En seks... hoe doe je dat? Wat is heteroseks? Iets wat hetero's per definitie doen, en enkel zij? Heb je plezier aan dingen waar niemand het over heeft? Kom je al klaar van een vinger in je oor, een tong in je oksel? Of van louter *mind games*? Hoe praat je in bed? Vrij je überhaupt wel *in bed*? Kun je over seks schrijven zonder dat het je opwindt? Hoeft dat eigenlijk wel iemand op te winden?

Which brings us to... porn again! Kijk je naar porno? Surf je, luister je, lees je liever? Wat vind je goed en wat niet? Heb je ooit iets gevonden dat eens wat anders was dan de overwegend "normale" patriarchale porno? Niet-kommercieel? Wat dacht je van je eigen, zelfgemaakte porno? Windt het schrijven ervan je op en levert dat een slechter resultaat op? Zou je willen akteren voor de goeie zaak? Wat is post-porno? Wat zou het kunnen zijn, als je zelf kon beslissen? Heeft iemand anders daar dan over te beslissen misschien?

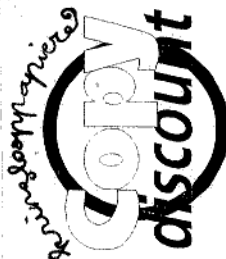
Laat je inspireren door één of meerdere van deze vragen en doe iets met je rationele reflexies, je intieme gedachten, je creatieve fantasieën, je eigen vragen. Schrijf een artikel, verhaal of gedicht, maak een tekening of collage, foto's, strips, cartoons... En stuur het op natuurlijk, voor eind juni, naar b4thealphabet@yahoo.co.uk Voor papieren versies: vraag info met een mailtje.

alles uit deze uitgave is **copyleft** en mag zo veel mogelijk worden

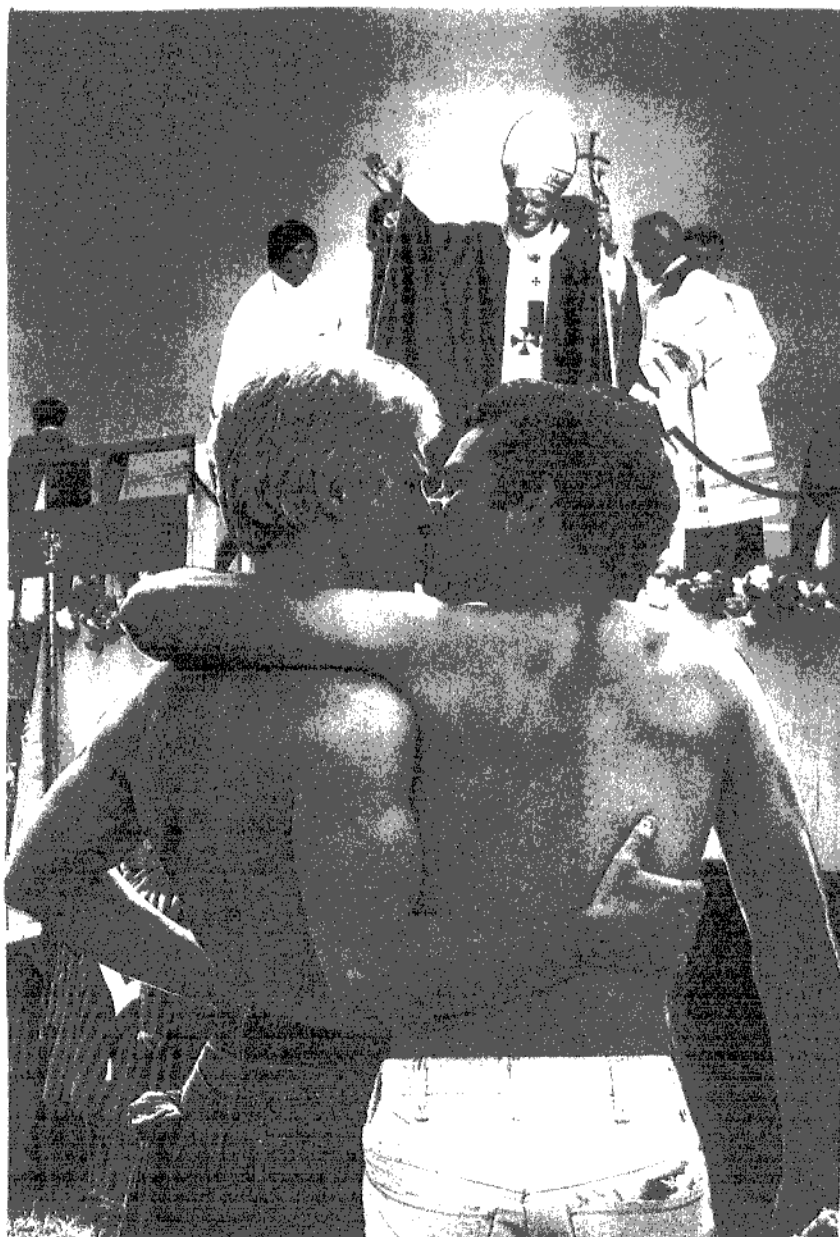
verveelvoudigd voor **niet-kommerciële doeleinden** en mits **bronvermelding**. Bij voorkeur kopiëren op kringlooppapier en op kosten van genadeloze multinationals. Voor een oorspronkelijke kopiekwiteit: informeer naar de verkooppunten of bestel uw exemplaren op

b4thealphabet@yahoo.co.uk

Copy discount b.v.b.a.
Kortrijksepoortstraat 216
9000 Gent
Tel. 09 / 224 32 06
Fax. 09 / 224 30 32
G.B. 290.0201755-16
H.R.G. 144:609
B.T.W. 429-271.025

SHOW THEM THE POWER
OF REAL LOVE

RESIST HOMOPHOBIA